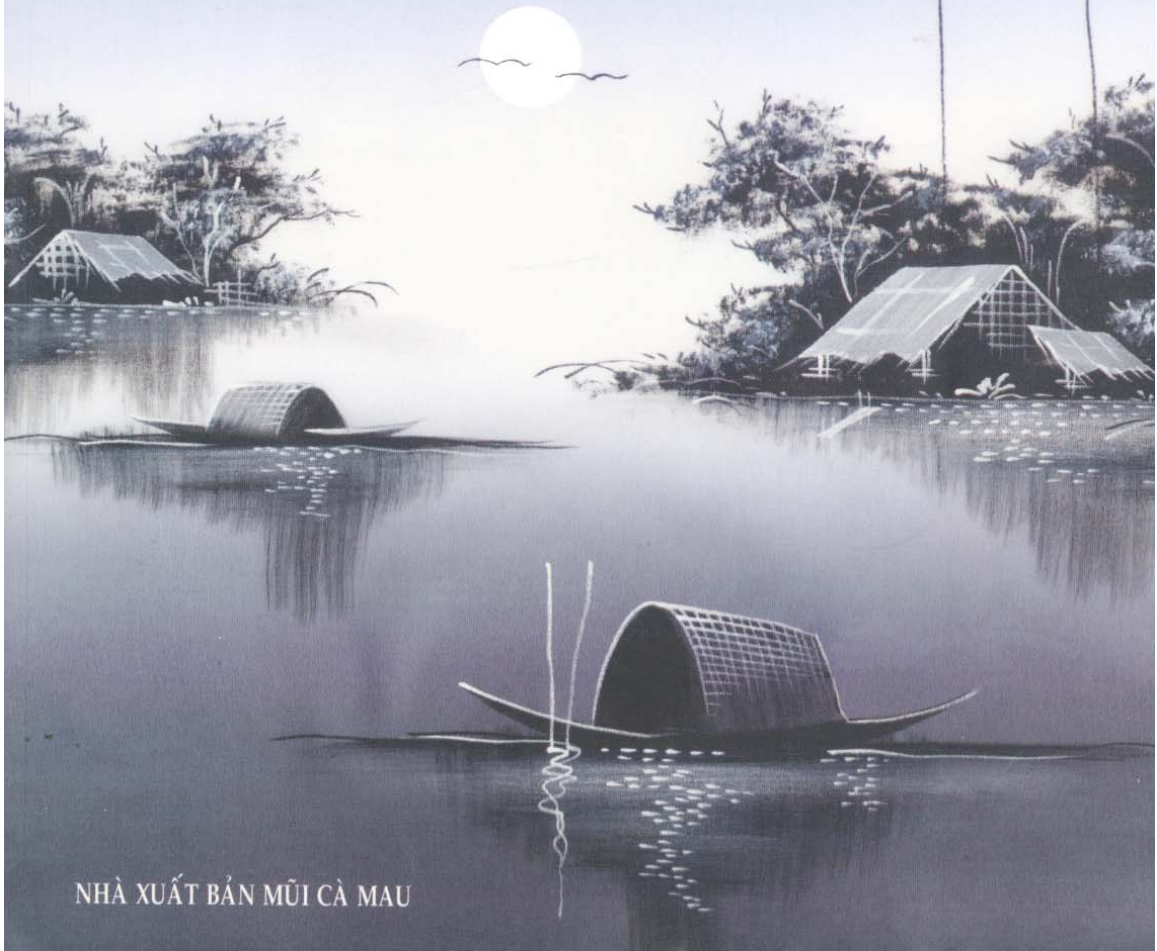

NHIỀU TÁC GIẢ

TUYỂN TẬP

100 CA KHÚC
TIỀN CHIẾN

NHÀ XUẤT BẢN MỸ CÀ MAU

NHIỀU TÁC GIẢ

Tuyển tập

100 Ca Khúc

TIỀN CHIẾN

TUYỂN CHỌN: LÊ QUỐC THẮNG

NHÀ XUẤT BẢN MŨI CÀ MAU

Lời giới thiệu

Nhìn tập bản thảo để trước mặt – với bao nhiêu tên tuổi bạn bè mà đa số đã qua đời, tôi không thể không nhớ lại thời kỳ sơ khai của nền tân nhạc Việt Nam, khi mà những nhạc sĩ như chúng tôi tự tìm tòi, mò mẫm học tập lý thuyết âm nhạc để sáng tác những bài hát đầu tay, mà lúc tác phẩm đã hoàn thành, vẫn chưa đủ tự tin để nhận mình là tác giả!

Từ những năm cuối thập niên 1930 trong lúc thanh niên, sinh viên, học sinh đua nhau hát nhạc Tây bằng lời Tây thì Hà Nội, Hải Phòng... đã xuất hiện lác đác những bài hát Việt Nam, với giai điệu và ca từ hoàn toàn Việt Nam.

Cho đến bây giờ đã trên sáu mươi năm trôi qua, nhìn lại ta thấy rõ nền âm nhạc nước nhà đã có một bước phát triển dài, trên nhiều mặt: sáng tác, biểu diễn, sưu tầm nghiên cứu và đào tạo.

Trong thành tựu muôn màu, muôn vẻ, với nhiều qui mô khác nhau của ngành sáng tác, hôm nay chúng tôi chỉ xin giới thiệu những tác phẩm tiêu biểu cho một mảng trong sáng tác thanh nhạc – đó là những bài hát lãng mạn, những khúc tình ca mà hầu hết các nhạc sĩ Việt Nam trong giai đoạn khai hoa nở nhụy đầu tiên của mình đều nói lên những cảm xúc nồng cháy, bộc lộ tâm tình sâu kín của mình đối với thiên nhiên, đối với quê hương, làng xóm, đối với những người thân yêu.

Những nét nhạc, lời ca bật ra một lúc xuất thân nào đó đã để lại dấu ấn của tác giả và gieo vào lòng người nghe những ấn tượng khó phai mờ. Có những ca khúc người ta hát say mê mà không hề biết tên tác giả là ai. Chính những điều đó chứng minh cho sức mạnh truyền cảm của tác phẩm mà đến nay, trải qua 60 năm, vẫn còn sống mãi trong lòng người nghe.

Chúng tôi cho rằng con số 100 tròn trịa chỉ có giá trị về số học chứ không thể nào gói ghém đầy đủ tất cả những tác phẩm cần được giới thiệu – cộng thêm hoàn cảnh thực tế và điều kiện sưu tầm hiện nay, chúng tôi rất mong nhận được những ý kiến bổ sung của các bạn yêu nhạc xa gần để lần tái bản sau được hoàn chỉnh hơn.

Giáo sư Nhạc sĩ – Nghệ sĩ nhân dân

NGUYỄN VĂN THƯƠNG

Giải thưởng Hồ Chí Minh năm 2000

T.p. Hồ Chí Minh, ngày 20-7-2001

Ai lên xứ hoa đào

Nhạc và Lời : HOÀNG NGUYÊN

Ai lên xứ Hoa Đào dừng chân bên hồ nghe chiều rơi.

Nghe hơi gió len vào hồn người chiều xuân mây êm trôi.

Thông reo bên suối vắng lời diu dặt như tiếng tơ. Xuân

di trong mắt biếc lòng dạt dào nên ý thơ, nghe

tâm tư mơ ước *Mộng Đào Nguyên* đẹp như chuyện ngày xưa.

Ai lên xứ *Hoa Đào* đừng quên bước lần theo đường hoa.

Hoa bay đến muôn người ngại ngần, rồi hoa theo chân ai.

Đường trần nhìn hoa bướm rồi lòng trần mơ bướm hoa, lãng

lãng trong sương khói rồi bàng hoàng theo khói sương. Lạc

dân vào quên lãng rồi đường hoa lặng bước trong lãng quên.

Ôi màu hoa đào, màu hoa đào chiều xuân nào. Ôi màu hoa

đào, như môi hồng người mình yêu. Ôi máu hoa đào, đã bao

lần vì máu hoa mà lữ khách lảng hồn thơ dừng chân lãng

du. Ai lên xứ Hoa Đào đừng quên mang về một cành

hoa. Cho tôi bớt mơ màng chiều chiều nhìn mây trời xa

xa. Người về từ hôm nao mà lòng còn thương vẫn thương. Bao

nhieu năm tháng cũ mà hồn nào thôi vấn vương. Giờ

này nhìn sương khói mà thắm mơ máu hoa trên má ai.

Ai về sông Tương

(1953)

Nhạc và lời: THÔNG ĐẠT

BLUES

Ai có về bên bến sông
Tương nhận người duyên dáng tôi
thương: bao ngày ôm mối tơ vương.
Tháng với ngày mờ nhuộm đau thương, tâm hồn mơ bóng em
luôn, mong vài lời em ngập hương.
Thu nay về vương ánh thè lương, vắng người duyên dáng tôi
thương, mối tình tôi vẫn có đơn.

Xa muốn trùng lưu luyến nhớ em, mơ hoài hình bóng không

quên, hương tình mộng say dịu êm.

Bao ngày qua, Thu lại về mang sầu tới.

Nàng say tình mới: hôn tôi tôi

bờ, nghìn hoa cười đón mừng vui duyên

nàng: tình thơ ngây từ đây nát tan...

Hoa ơi thôi ngưng cười đùa lá

loi. Cùng tôi buồn đăm, đừng vui chi

tình đây bao ngày thắm: dày xéo tâm

hồn này lệ sầu hoen ý thu.

Ai có về bên bến sông

Tương nhân người duyên dáng tôi

thương: sao đành nữ dứt tơ vương.

Ôi duyên hờ từ nay bơ vơ! đây tình tôi nắn cung

tơ rút lòng sầu trách người mơ.

Anh còn cây đàn

(1955)

Nhạc và Lời : CANH THÂN

RUMBA BOLÉRO

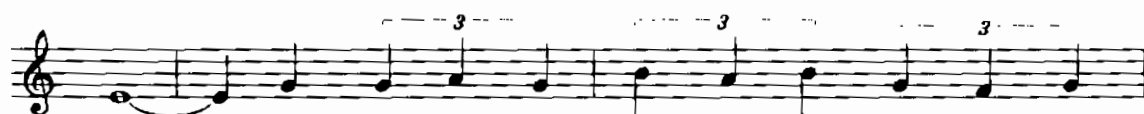
Đêm nay trời khuya vắng. trăng lên đẹp mơ
màng Bâng khuâng bao niềm nhớ bao nỗi thương bao mối
sầu cùng dâng đến lúc canh tàn Từ ngày xa người yêu
Ôi đau lòng trăm chiều. Một mình anh thờ

thân đi khắp nơi tận chân trời hòng tìm bóng dáng yêu kiều.

Đêm nao trời khuya vắng. Bên em cùng cây

đàn. Ngồi kể bên bờ suối hai trái tim hòa chung

nhịp tình đậm thắm bao nồng nàn. Dịu dàng anh nhìn

em. Buông lời nhẹ cung đàn. Ngày thơ khuya giòng

nước em hát vang đâu có Ngờ cuộc tình duyên sẽ lỡ làng

Xa em câu thề ước ghi trọn đời Ghi nhớ

dù muôn kiếp khó phai lời. Xa em

Như một cánh chim lạc cuối trời Ai nữ

Cách chia duyên tình đôi nơi Đêm nay trời khuya

vang. Anh mơ gần bên nàng. Say sưa chia niềm

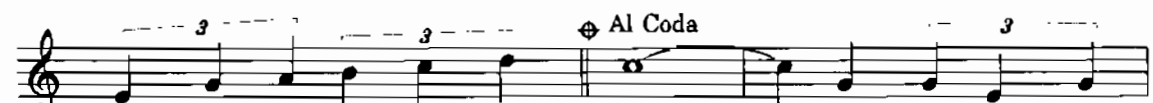
nhớ chia nỗi thương chia mối sầu cùng nhau đắm giấc mơ

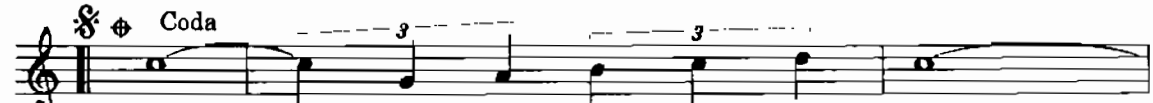
vàng Mộng đẹp tuy lia tan. Nhưng anh còn cây

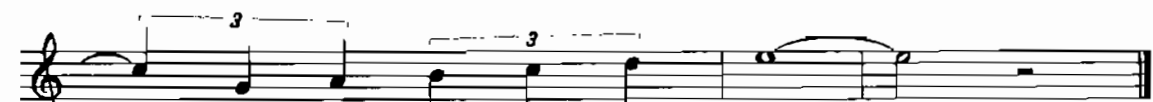
đàn. Gửi lời theo làn gió mong gió đưa về bên

nàng nhạc lòng anh reo tiếng than. Đêm nay trời khuya

than. Nhạc lòng anh reo tiếng than.

Nhạc lòng anh reo cung oán.

Bánh xe lãng tử

(1954)

Nhạc và Lời : TRỌNG KHƯƠNG

Bánh xe quay nhanh nhanh. Chiếc thân xe rung rinh

Chìm trong làn cát trắng. Xe nhịp nhàng quay bánh lướt

Hình xe mờ khuất trong mênh mông. Ta lướt lưu một kiếp giang

hồ, dù rằng cuộc sống vô bờ. Tim nồng tràn máu vô

tu. Ha! Ha! Ha, suối in hình chiếc xe tàng Đêm nao
 đập vỡ cây đàn giận đời nào ai mắt xanh. Vó câu bắp
 bênh trên đường gian nan. Chiếc xe lác lư ru hồn nghệ
 sĩ tới nơi xa ngàn. Xe lăn êm êm dưới ánh trăng
 vàng Mọi ai say sưa hé mấy cung đàn
 Ca lên cho tan nỗi niềm cay đắng. Vui ca lên
 đi trong chiếc xe già Sau khi men say lảng mấy to đàn.
 Hồn ta vụt lướt lên trời xanh lam.

Bến đàng xuân

Nhạc và lời: NGỌC BÍCH

Moderato

Lênh đênh theo gió hồn về đâu? Chơi

ơi trong khúc nhạc vương sâu! Mùa xuân

đến mơ dáng em về, Nụ cười đê mê, bèn làn tóc

thê. Mênh mang thương nhớ trôi về đâu? Xa

em anh nhớ mùa trăng nào? Đời phiêu lãng theo sóng giang

hồ, từ ngàn kiếp xưa neo thuyền bến mơ! Đàn

ơi lên khúc yêu rồi. Hồn lã lơ say với làn

môi. Người xa ân tình chớ phai. Chốn dương

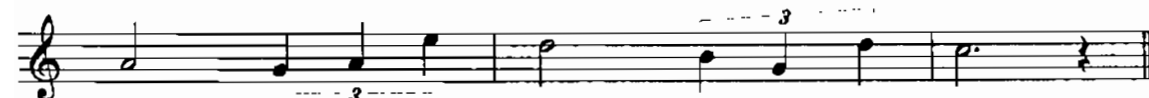
trần đừng theo lệ rơi. Phiêu linh theo áng mây về

đâu? Yêu em trong mối tình tươi

mẫu. Ngừng đây gió cho nhấn đôi

lời. Gửi cùng ánh sao, cùng đàn nhớ nhau.

Bài thơ hoa Đào

Nhạc và lời: HOÀNG NGUYỄN

Boléro

Ngày nào dừng chân phiêu lãng, khách tới
đây khi hoa đào vương lối đi. Màu hoa in dáng trời, tình
hoa lưu luyến người, bồi hồi lòng lữ khách thấy chơi
vơi. Ngày nào đường xuân phơi phới khách ngất

ngày thấy hoa nở trên má ai. Rồi yêu hoa trên má mà

ghi câu duyên nhớ thành bài thơ

Ôi! Đà Lạt là thơ. Bài thơ mến

yêu reo muôn đời. Dệt bằng tiếng gió ngàn reo qua

đôi thông hay bên bờ suối. Ôi! Đà Lạt là

mơ. Giấc mơ tiên nữ giáng xuống trần, tóc

mây buông lời tha thướt bên hồ. Đại tình quân

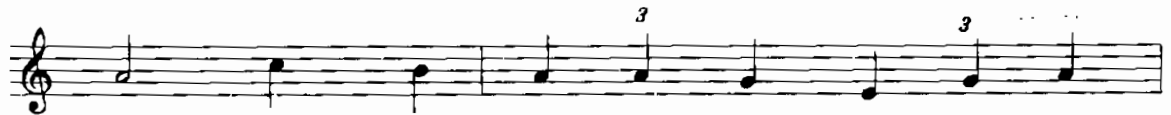
đến trong giấc mơ. Nhưng rồi mùa hoa tàn. Người

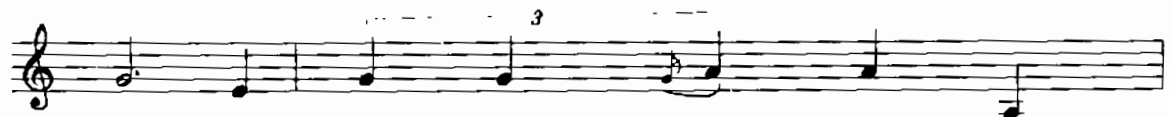
hoa sao vắng mãi. Bao chiều lòng mong

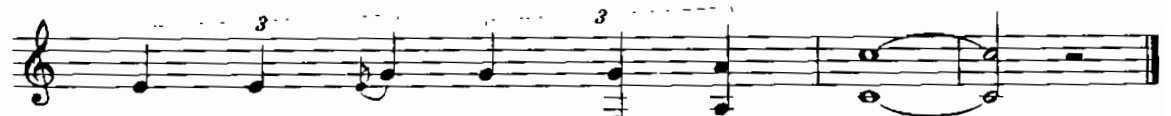
chờ. Đường hoa sao hững hờ. Để lòng lữ khách tê

tái. Cát bước đi nhớ hoa đào trên má

ai. Màu hoa in trên má làm

khách lưu luyến mãi Đà Lạt ơi!

Bẽnẻ

(1939)

Nhạc và Lời : LÊ YÊN - VĂN CHUNG

Tình duyên đôi ta bẽnẻ bằn. Đành để muốn
(Vi...) đau đôi ta bẽnẻ bằn. Vì đâu muốn
(Tình...) đôi ta nay lỡ rồi. Đành ôm đau

năm lỡ làng còn nói ái ân làm chi. Ngày
năm lỡ làng, thiệt đáng tiếc thay tình xưa. Vì
thương suốt đời buồn tiếc mối duyên từ xưa! Nhìn

vui xưa qua mắt rồi. Lòng thương xưa phai hết rồi
đâu vui kia hết rồi. Vì đâu thương kia hết rồi.
mây mây trôi lững lờ. Nhìn trăng trắng rơi lững lờ.

Tình yêu xưa tan nát rồi còn oán trách
 Vì đâu yêu kia xóa rồi. còn oán trách
 Nhìn hoa hoa phai úa rồi, còn oán trách

nhau làm chi. (Đạo nhạc)
 nhau làm chi.
 nhau làm chi

Xin đừng nhắc những

lời êm đềm ấy hết rồi. Sao không cùng chung

sống trong yêu đương. Từ ngày còn được gần gũi bên

nhau. Khiến phút ấy qua mất rồi còn đâu?

Xin đừng nhắc mối tình ban đầu ấy đã đành tan

theo cùng mây khói trong không gian. Từ ngày

nào cùng nhau lỡ nhịp cầu. Mà khiến

đến nay khó lòng gặp nhau (Tình.....) mờ ám

thâm riêng có bóng ta trong giấc mơ.

Bóng trăng xưa

(1954)

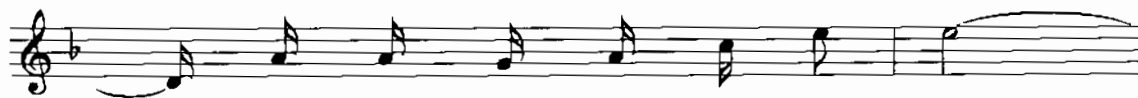
Nhạc: HOÀNG TRỌNG
Lời: QUỐC BẢO

Đêm nao cùng ai dưới trăng thanh.

Yêu đương lòng chan chứa bao tình.

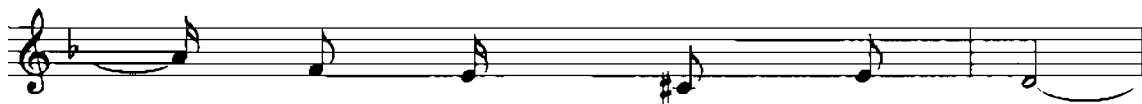
Say sưa hôn mây theo gió cuốn

Đêm nay trăng còn vương hương tình.

Bóng trăng còn người xưa nào đâu.

Thấu chãng lòng đón đau.

Trăng khuya nhòm song nhắc duyên xưa.

Đau thương còn in ngán khôn mờ.

Xa xãm hình ai nay khuất bóng.

Thân đơn bao ngày đêm mong chờ.

Thấu chãng người ngàn phương trời xa.

Reo tình thương lòng ta Bóng trăng xưa còn

đây Nhắc duyên tình bao ngày cùng ai mơ

say. Bóng chìm bay về đâu.

Mắt vương sầu mơ nhìn chân trời lòng đau.

Người xưa nơi đâu thấu chăng lòng ta

Buồn trông mây trôi lời cuốn bao mơ. Tàn theo bóng

trăng trong ngàn sương mờ. Bóng trăng xưa còn đây.

Xót xa lòng đau người cùng ta mơ say.

Gió đưa mây về đâu? Mắt vương sầu mơ

nhìn chân trời lòng đau.

Biệt ly

Nhạc và lời: DZOÃN MÃN

Biệt ly nhớ nhung từ đây. Chiếc lá rơi theo heo may.

Người về có hay. Biệt ly sóng trên dòng

sóng. Ôi còi tàu như xé đôi lòng và mây trôi nước

trôi ngày thắm trôi cùng nước trôi. Máy phút bên em rồi

thôi. Đến khi bóng em mờ khuất. Người về u buồn khắp

trời. Người đi xa với ngàn nhớ mong. Máy phút bên nhau rồi

thôi. Dáng em sáng trong hồn tôi Xa

cách ta còn tìm đâu ngày vui. Biệt

ly muốn bao đường tơ Réo rắt trong

muốn hương mơ, thành chiều tiễn đưa. Biệt

ly ước mong hoàng hôn êm đêm về ru ấm tâm

hồn. Người yêu đương cách xa đành sống vui cùng gió

sương.

Biệt

...sương.

Bức họa đồng quê

Nhạc và lời: VĂN PHỤNG

CHA - CHA - CHA

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 4/4 time signature. It consists of seven staves of music. The first three staves are instrumental, featuring a melody with a prominent eighth-note pattern and a bass line with chords. The fourth staff begins with the lyrics 'Trời xanh xanh bao la mây' and continues with the melody. The fifth staff continues the melody with the lyrics 'trắng trắng trắng xóa tia nắng tung bồng chiếu trên đồng'. The sixth staff continues with the lyrics 'lúa vàng. Đàn chim chim chim non đang riu riu rít hót tung'. The seventh staff concludes the piece with the lyrics 'cánh bay nhẹ lướt trên cành la đà. Từ xa xa xa xa, nghe'.

Trời xanh xanh bao la mây

trắng trắng trắng xóa tia nắng tung bồng chiếu trên đồng

lúa vàng. Đàn chim chim chim non đang riu riu rít hót tung

cánh bay nhẹ lướt trên cành la đà. Từ xa xa xa xa, nghe

thoáng thoáng tiếng hát thôn nữ bên đồng lúa ca lời

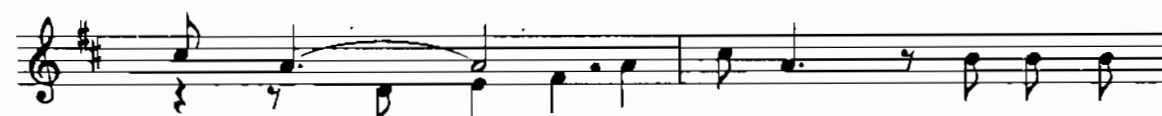
mơ màng. Tinh tang tang tang tang tang tinh tinh tinh tinh Du

khách nâng nhẹ phím buông nhẹ tơ vàng. Hỡi nắng hãy

sáng lên để ngàn hoa tươi thắm hơn. Hỡi gió hãy

cướn lên để đồng xanh tươi mát hơn. Thôn quê hân

hoan mừng ngày mùa sang, người người hò

vang, dàn hòa tinh tang nhịp nhàng vắng xa.

Hò lơ ho lơ Hò lơ ho lơ

ho lơ Ho lơ ho lơ Hò lơ ho lơ hó lơ. Oí anh em

oi còn gì đẹp tươi còn gì mừng

vui bằng ngày mùa mới, gặt về thành thoi.

Chàng trai vui câu ca thôn nữ cất tiếng hát Em

bé nó đùa rỡ luôn miệng tươi cười. Đồng

quê hôm nay vui. Vui với thóc lúa mới, cho

bồ công cấy cấy bao ngày mong chờ. Chàng

trai xay xay xay thôn nữ già già già Em

bé vui miệng cắn đôi hạt lúa vàng. Vừng

trăng nhô lên cao. Soi sáng khắp lối xóm Ai

nấy vui làm với muôn ngàn câu hò. Trời...

...câu hò. Ai đấy vui làm với muôn ngàn

câu hò. Ai đấy vui làm với muôn ngàn

câu hò. Hò Hò Hò lơ.

Bóng chiều tà

Nhạc và Lời : NHẬT BẰNG

Chiều ơi về đâu. Chiều đi lòng nhớ bao nỗi u

sâu. Chiều sương im lặng buồn. Mờ xa đôi cánh chim lùa theo

gió. Chiều xa ngoài khơi. Thuyền theo giòng nước về chốn xa

ười. Cành hoa phai sắc tàn.

Còn đâu trăng sáng mơ bên vườn lan.

Nhưng giấc mơ tan. Vương theo gió bao cung

đàn. Đâu dáng duyên xưa. Một chiều thu ta còn

nhớ. Nhớ hồi còn thơ. Vai kẻ vai trong tiếng

tơ. Tuy xa vắng ta vẫn mong chờ.

Chiều sao hờ hững lạnh lòng thờ ơ.

Bóng chiều xưa

(1951)

DƯƠNG THIỆU TỨC
MINH TRANG

TO DI SLOW

Một chiều ái ân. Say hôn ta bao lần.

Một trời đắm duyên thơ. Cho đời bao phút o thờ.

Ngạt ngào sắc hương tay cầm tay luyến thương. Đôi mắt em

nhìn càng say đắm mơ màng nào thấy đâu sầu vương.

Một chiều bên nhau. Một chiều vui sống quên phút tang

bông. Anh ơi nhớ chăng xa anh em hát khúc ca nhớ

mong. Một chiều gió mưa. Em về thăm chốn

xưa. non nước u buồn nào đâu bóng cố

nhân lòng xót xa tình xưa. Láng láng chiều

mơ Một chiều bàng khuâng đâu nguồn thơ.

Mây vương sầu lan. Gió ơi đưa hồn về làng cũ nhân

thâm lời nguyện ước trong chiều xưa. Thương nhau làm

chi Âm thầm lệ vương khi biệt ly. Xa xôi còn

chi vô tình em nhớ mối duyên hò. Tình như mây khói

Bóng ai xa mờ. Một chiều ai...

Buồn tàn thu

(1939)

Nhạc và lời: VĂN CAO

TRISTE ET LENT

Ai lướt đi ngoài sương gió. Không dừng chân
Nghe bước chân người sương gió. Xa dần như

đến em bẽ bàng. Ôi vữa thoáng nghe em mơ
tiếng thu đang tàn. Ôi người gió sương em mơ

ngay bước chân chàng. Từ từ xa đường vắng.
thương ai bao lần. Và chờ tin hồng đến

Đêm mùa thu chết. Nghe mùa đang rớt rơi theo lá

vàng. Em ngồi đan áo, lòng buồn vương vấn, em

thương nhớ chàng. Người ơi, còn biết em nhớ mong. Tình

xưa còn đó xa xôi lòng. Nhờ bóng chim uyên, nhờ

gió đưa duyên chim với gió bay về chàng quên hết lời.

LENTO AD LIBITUM

thê. Áo đan hết rồi, có quên dáng người. Chàng ngày

nao tìm đến? Còn nhớ đêm xưa kẻ má say sưa nhưng năm

MORENDO

tháng qua dần, mùa thu chết bao lần. Thôi tình em

đấy, Như mùa thu chết rơi theo lá vàng.

Bướm hoa

(1942)

Nhạc: NGUYỄN VĂN THƯƠNG

Lời: KIM MINH

Chậm rãi

Trời bình minh lớt theo chiều gió. Bướm bay, bướm

bay, chàng đi tìm yêu. - Đâu cành muôn đóa hoa hàm

tiểu lâ loi mỹ miều trêu bướm đa tình.

Vườn hồng hoa ẩn sau màn lá, cánh phong kín

hương, nàng chưa hề yêu. Thường nàng trông những con bướm

tơ, nàng không ước mơ, đời hoa thơ trinh.

Bướm tình tử ngắm hoa hôn say sóng xuân lòng tràn yêu mơ.

Hoa hổ ngươi trên cành, tình trong ngần ngọc, nhưng vờ làm duyên.

Bướm liền khoác cánh nhưng cùng hoa sánh đôi thẽ nguyên lưu

luyến. Đóa hoa hé môi đào tươi cười thắm nghe mấy lời đây

thơ. Nghiêng mình nàng bướm ấp yêu đóa hoa bâng

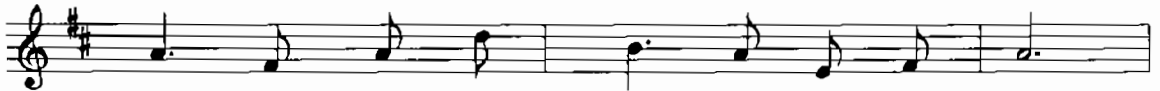
hoàng. Trên lòng hoa thắm ái ân, hôn bướm mơ

màng. Bướm là những lá thư nàng Xuân gửi

đi chào mừng non sông. Hoa dấu chân muôn

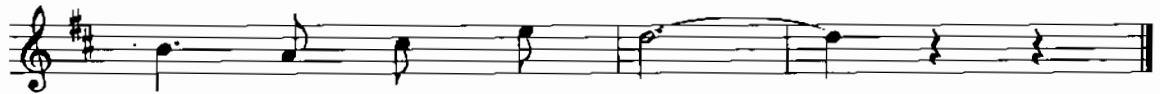
màu nàng xuân đã ghi khi nàng vừa sang.

Bướm là những thiếu niên, lòng khao khát yêu, đời còn tươi

sáng. Đóa hoa: khách yêu kiều tình thơ chớm

gây đời xuân trắng trong.

Cánh hoa xưa

(1954)

Nhạc và Lời : HOÀNG TRỌNG

TANGO

Vườn đào năm qua chim hót lừng tiếng trong

muôn hoa. Vương bao khúc ca thanh bình trong gió trời

xa. Ngàn giấc mộng tơ vàng xe máy hàng

tơ đàn Ngày xuân êm trôi tình hoa say đắm rồi đành chia

phôi. Chiều chiều xa xôi hương hoa còn vẫn vương

nơi đây. Hoa xưa nhớ mong vương về giây phút hôn

say. Nhẹ nắm vài cung đàn mơ phút ngày xưa tàn. Rồi theo sương

gió cung phím nay dành lơ lửng đường tơ Một mùa xuân

tươi đã qua. Hoa xưa vì đâu sớm đã phai pha Lạnh một một

đêm gió mưa. Lìa cành hoa rơi trôi theo dòng nước.

Mà giờ này đây luyến thương Hoa chàng còn in bóng trong

gió sương Trời buồn ngán lên tiếng than

Ngàn đời nhớ tiếc phấn hồng trăm lan. Một chiều xuân

xưa ta hát khúc ca êm đêm cùng nhau say đắm.

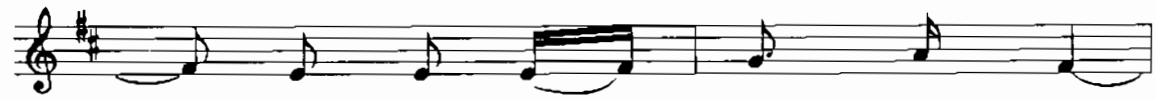
Xa nhau có nhớ trong gió xuân về khúc nhạc tình người dầm

thắm Nào ngờ hoa kia chóng phai

Xuân nay tìm hoa đến trong sương mai.

Ngập ngừng nhìn bao cánh hoa

Lòng buồn nhớ đến cánh hồng ngày qua.

Chiếc lá cuối cùng

Nhạc và Lời: TUẤN KHANH

Đêm qua chưa? Mà trời sao vội sáng một đàn

chim cánh nhỏ trở mùa sang. Chiều vào Thu tiễn em sâu lạnh

giá. Lá trên cành từng chiếc cuốn bay xa. Đêm chia

ly buồn gì sao chẳng nói. Chỉ nghe em nói nhỏ trở về

thôi. Ngày buồn tênh cũng đưa chiều vào tối. Mím môi

cười mà như thương khôn nguôi. Mộng về một đêm xuân

sang em thì thắm ngày đó thương anh. Thuyền về một đêm trăng

thanh say mộng vàng đầu bến sông xanh. Mộng tràn ngập đêm trăng

sao, sao đầy trời từng chiếc lấp lánh rồi một chiều xuân thơ

trình cho lòng mình về với dĩ vãng. Xa nhau chưa mà lòng nghe quạnh

vắng. Đường thênh thang gió lộng một mình ta. Rượu cạn

ly uống say lòng còn giá. Lá trên cành một chiếc cuốn bay xa.

Chiều

(1951)

Thơ: HỒ DZÍNH
Nhạc: DƯƠNG THIỆU TƯỚC

Tempo di Habanera

Trên đường về nhớ đây. Chiều chậm đưa chân ngày.

Tiếng buồn vang trong mây. Tiếng buồn vang trong

mây. Chìm rừng quên cất cánh, gió say tình ngày

ngày. Có phải sâu vạn cổ, chất trong hồn chiều

nay, chát trong hồn chiều nay. Tôi là người lữ

khách. Mầu chiều khó làm khuấy. Ngõ lòng mình là

rừng. Ngõ hồn mình là mây. Nhớ nhà chầm điểu

thuốc, khói huyền bay lên cây. Trên đường về nhớ đây.

Chiều chậm đưa chân ngày. Tiếng buồn vang trong

mây. Tiếng buồn vang trong mây.

Chiều tím

Nhạc và lời: ĐAN THỌ - ĐÌNH HÙNG

Valse Lente

Chiều tím chiều nhớ thương ai? Người em tóc
Từ đây đàn nhớ thanh âm. Chùng giầy vĩ

dài sâu trên phím đàn tình vương không gian. Mây bay quan
cầm Người xa vắng rồi chiều sang em ơi. Thương ai hoa

san có hay. Đàn nhớ từng cánh hoa bay. Vàng trắng viễn
rơi lá rơi. Người áy lòng hương trăng sao. Hồn say chiến

hoài. Máu xanh ước thể dòng sông trôi đi lúc chia
bào tìm trong tiếng đàn mùi hương chưa phai ý giao

tay còn nhớ chăng? Ai nhớ mắt xanh năm
hoan người nhớ chăng? Mây gió bốn phương giăng

nào chiều thu soi bóng. Nắng chưa phai màu kẻ hai mái
hàng mùa thu thêu áo. Nét hoa mơ vàng và em với

đầu nhìn mây tím nhớ nhau. Chiều tím chiều nhớ thương
chàng kẻ vai áo phấn hương. Chiều hơi đàn nhớ mong

ai còn thương nhớ hoài. Đàn ơi nhớ
nhau tình thương bắc cầu. Người đi hương

dùm người đi phương nao nếp chinh
nào tìm trong chiêm bao tóc bay

bào biếc ánh sao.
dài gió viễn khơi.

Chiều tha hương

(1953)

NHẠC: HOÀNG TRỌNG
LỜI: QUÁCH ĐÀM

Rất chậm

ĐẠO NHẠC

I. - Chiều nay mưa rơi ướt vai người

dưới quán vắng. Chàng niên thiếu miền xa thân dầm

sương. Đời phiêu lưu mang máu giang hồ

đi bốn phương. Chí lớn say sưa cuộc đời mưa

nắng. Chiều nay, mưa rơi ướt thân người trai tha hương.

Lòng man mác buồn mây trôi ngàn phương.

Ngày mai ra đi dấn thân mình trong gió mưa.

Dưới quán cô đơn say mơ tình xưa. Chuông chiều buông

ngân thiết tha. Gió lướt mây bay chân trời xa.

Chàng trai hỡi chàng chờ ta. Cùng đi bên nhau ta cùng

ca. Tình sâu tha hương sát vai cùng nhau khuấy khoa.

Lòng bao nỗi, người đi đường còn xa.

Ngày về quê hương với bao tình lưu luyến xưa.

sưởi vắng thâu đời ta cùng mơ.

2. Dòng sông quanh co nước xanh rờn mơ.

*II. Dòng sông quanh co nước xanh rờn dưới ánh nắng
Hoàng hôn xuống chiều nay ta ngừng chân
Lòng ta sao xa vắng đâu người ta ước mong.
Quán vắng đêm thâu bụi đời mưa nắng.
Rồi đây, ta ca khúc thanh bình vang muôn phương.
Trời quê sắc hồng hoa thơm ngàn hương.
Đời ta ra đi hiến thân mình cho gió sương.
Góc sưởi chân non quên sao tình thương.
Sương chiều buông rơi thướt tha
Quán ướt đêm nay quê nhà xa.
Chàng trai hỡi! đời còn ta.
Cùng đi bên nhau ta cùng ca.
Tình sầu tha hương sát vai cùng nhau khuấy khoa.
Dù mưa bão, rồi đây đường dù xa.
Lòng nay không phai với bao hình mơ ước xưa.
Dưới bóng tre xanh đời ta cùng mơ.*

Chiều vàng

(1951)

Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN KHÁNH

Trên đồi xanh chiều đỏ kung dân. Mặt

trời lấp ló sau đồi chiều vàng. Riêng mình ta ngồi

ngắm quanh trời. Lạnh lùng nghe tiếng chim chiều gọi

đàn. Buồn xa vắng buồn. Lòng thăm nhớ tới người chiều

xưa cũng trên đồi cùng ta. Người đã ước nguyện rằng

đời riêng có ta. Lời đó còn đâu.
 Đường về lòng người tha phương nhớ.
 Chiều dần dần mờ có thôn vắng.
 Người yêu dấu ngàn đời thâu
 chẳng. Ta nén đau thương gắng bước
 hoài. Thuyền chèo tới đâu chưa ngừng bến.
 Lời thề nguyện ngỡ đâu xa vắng.
 Tình tràn đầy sâu chung non nước.
 Hồn em có cùng người chứng
 minh. Anh bước ra đi luyến tiếc

hoài. Đồi còn có em nay là thôi.

Sương chiều buông rơi mờ mờ rừng chiều dần dần

tối. Núi mây bời phương. Giang hồ ngại chân thuyền

lênh đênh trên sông Đà sóng lướt lướt trên

sông. Nhìn chiều vàng đôi thông thưa thớt.

Lòng bùi ngùi buồn trông theo bóng.

Giờ đây vắng thăm hồn cố

nhân. Năm tháng trôi qua sóng gió

đời. Chiều chiều nhớ em khôn lòng nguôi.

Chị Hằng

(1953)

Nhạc: MINH KÝ

Lời: MỘNG LAN

Vui vẻ

Xa! Chị Hằng Nga núp bóng sau bao

lùm tre xanh. Ta cùng nhau ta múa hát ca đón

chào chị ấy. Trên trời bao la tươi sáng kia sao vàng lấp

lánh. Đây chị Hằng Nga chiều ánh vàng giữa bầu trời xanh.

Ánh trăng mờ mờ chiều qua. Chiếu soi vào lòng chúng

ta. Khiến thêm đời càng thiết tha. Nắm tay đồng lòng mú

ca. Múa theo chị Hằng cõi xa. Múa cho nhịp nhàng bước

chân. Đứng xa chị Hằng ngắm trông. Ngắm chi chị Hằng ngắm

chi? Xướng chơi cùng bầy chúng tôi. Cùng nhau múa

hát suốt đêm trời sáng. (La la la la la la la

la la la la la, La la la la la la). Nắm

tay đồng lòng múa ca. Múa cho chị Hằng cõi xa. Múa

cho nhịp nhàng bước chân. Đứng xa chị Hằng ngắm

trông. Ngắm chi chị Hằng ngắm chi. Xướng chơi cùng bầy chúng

tôi. Chị mau hãy xuống kéo đêm tàn rơi.

Chùa Hương

(1940)

Nhạc và Lời : HOÀNG QUÝ

Êm êm

Thuyền bơi lướt trên nước xanh, biết bao êm
đêm. Con thuyền đưa tôi tới nơi thần tiên. Chùa
Hương, với đôi núi cao biết bao êm êm. Phút mơ
màng quên hết ưu phiền. Chiều sương rơi còn đâu
dây vang tiếng trâm theo gió, Tiếng "Nam mô"
êm êm dần lan xa xa mỗi phút thêm âm trong ngàn
mơ. Chiều sương rơi còn đâu dây vang tiếng trâm theo gió

Tiếng "Nam mô" lằng lằng hôn tôi bay theo tiếng
 chuông nơi xa mờ. Chùa Hương, với dòng nước
 xanh, biết bao êm đềm. Con thuyền đưa tôi tới
 nơi thần tiên. Chùa Hương, với đồi núi cao biết bao êm
 đềm. Phút mơ màng quên hết ưu phiền.

II. Dừng đây, ngắm trời nước mây, nhuộm trong nắng tàn.

Chuông chiều buông rơi phút giây dần lan.

Đôi mơ, giữa dòng nước xanh, thoáng dăm bóng thuyền.

Phút tâm hồn sạch hết ưu phiền.

Chiều sương rơi còn đâu đây vang tiếng trầm theo gió.

Tiếng "Nam mô" êm êm dần lan xa xa mỗi phút thêm âm trong ngàn mơ.

Chiều sương rơi còn đâu đây vang tiếng trầm theo gió.

Tiếng "Nam mô" lằng lằng hôn tôi bay theo tiếng chuông nơi xa mờ.

Đường đi bước lẩn thấp cao, khác chi tới miền non

bồng muôn năm sống vui thần tiên

Chùa Hương, giữa dòng nước xanh, biết bao êm đềm.

Phút mơ màng quên hết ưu phiền.

III. Chùa Hương, khói trầm ngát bay, những khi nắng tàn.

Trên đồi non mơ tiếng chuông dần lan

Ngàn cây, với một tiếng chim sột trong nắng tàn

Đắm tâm hồn, vào giấc mơ màng.

Chiều sương rơi còn đâu đây vang tiếng trầm theo gió.

Tiếng "Nam mô" êm êm dần lan xa xa mỗi phút thêm âm trong ngàn mơ.

Chiều sương rơi còn đâu đây vang tiếng trầm theo gió.

Tiếng "Nam mô" lằng lằng hôn tôi bay theo tiếng chuông nơi xa mờ.

Chùa Hương, khói trầm ngát bay những khi nắng tàn.

Trên đồi non vang tiếng chuông dần lan

Ngàn cây với một tiếng chim sột trong nắng tàn.

Đắm tâm hồn vào giấc mơ màng.

Chuyến bến

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

SLOW

Chiều nay sao dăng nhanh máu tím. Và

mây bay theo nhau về bến. Thuyền cầm tay sào từ cuối

thu, ngoài kia sông nước như đón chờ. Thuyền

ơ, sao mê say nhiều quá. Đường mê không ai ngăn cản

lối. Một sớm thu về chèo bển xuôi, về nơi đâu nữa

trời, bển nao. Còn đêm nay nữa, ta ngồi với

nhau, ngược mắt trông trời. Ngày mai anh

đã xa rồi tình tan vỡ chìm trong lãng quên. Thuyền

anh mai ra đi rời bển. Minh anh ra đi nơi trời

sóng. Tìm hướng cho lòng tìm bển mơ. Từ nay xa cách

rời bển xưa. Chiều... xưa...

Cô hàng nước

(1952)

Nhạc và lời: VŨ MINH

Moderato

Lãng lạng mà nghe tôi nói đôi lời. Tôi kể rằng, đâu
(Rồi ngày ngày) qua xa vắng quán hàng. Lúc trở về, trở

làng Ngũ Xá có nàng, một nàng bán nước chè xanh. Người
về để kiếm cô nàng, cùng nàng chấp mối tình xưa. Thì

Rall...

đâu trông mà duyên dáng. Và cô em chùng đôi tâm.
em đã rời nơi ấy. Để cho quán hàng lạnh lẽo.

Miệng cô như là hoa, đóa hoa thật tươi trông càng say
Ơi, hỡi ơi nàng ơi biết cho lòng anh đã bao năm

đắm mắt cô đưa tình, khiến bao chàng trai ngất ngây vì
trước anh đã yêu nàng, đến bây giờ đây biết đâu tìm

Fine *Rumba Ad. lib.*

cô, mỗi khi qua hàng. Hò ơi, đôi mắt nhưng
em ơi ời ời nàng. (Hò) ơi, mẹ tôi nói

huyền. Oi, hỡi nàng hàng xinh xinh ơi, Má
rằng: "Quyết chỉ hỏi vợ cho con a. Quyết

lùm đồng tiền trông duyên ghê. Làm ta say đắm bao tháng
chí tìm nàng dâu ngoan a. Nàng dâu đôi má rậm rắng

ngày Chiếc áo nhuộm màu nâu non a. Với dáng người nàng thon
hồng. Quyết chí dạm vợ cho con a. Quyết chí tìm nàng dâu

thon a. Làm ta say đắm bao ngày tháng Vì em xinh quá xinh là
ngoan a. Làm sao cho xứng đôi vừa lứa. Làm sao cho xứng đôi vừa

xinh. Nàng ơi, anh đã yêu nàng. Quyết chí cùng nàng nên
đôi". Nàng ơi, anh đã mơ rằng. Đám cưới vợ chồng đôi

duyên a. Bỏ lúc vì nàng thâu đêm a. Rồi đây anh sẽ anh sẽ
ta a. Khắp xóm cùng làng ra xem a. Người ra xem đứng rồi nói

vê. Nói với cùng mẹ cha anh a. Sẽ tới hỏi nàng cho
ràng: "Đám cưới thật là to ghê a. Đám cưới thật là xinh

anh a. Cùng nhau chung sống trong mộng thắm. Cùng
đôi a. Người ta cầu chúc chú rể mới. Cùng

nhau chung sống bao ngày xanh. Hò...
có dâu sống đến bạc... dâu. Rồi ngày ngày...

Cô lái đò

(1945)

Thơ: NGUYỄN BÌNH
Nhạc: NGUYỄN ĐÌNH PHÚC

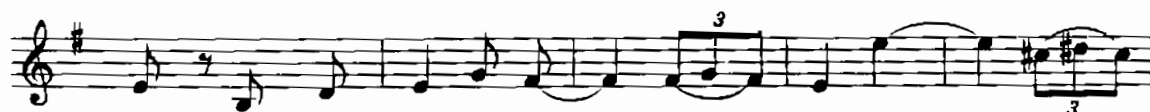
Xuân đã đem mong nhớ trở về. Lòng cô gái ở

bến sông kia. Có hồi tưởng lại ba xuân trước.

Trên bến cùng ai đã nặng thề. Nhưng rồi người

khách tình xuân ấy, đi biệt không về với bến

sông. Đã mấy lần xuân trôi chảy mãi, mấy lần cô lái

mòn mỏi trông. Xuân này đến nữa đã ba xuân, đóm

lửa tình duyên tắt nguội dần. Chẳng lẽ ôm lòng chờ đợi

mãi. Cô đành lời ước với tình quân. Bỏ thuyền bỏ bến

bỏ dòng sông. Cô lái dò kia đi lấy chồng. Vắng bóng cô

em từ dạo ấy. Để buồn cho những khách sang sông.

Cô hàng cà phê

(1954)

Nhạc và lời: CANH THÂN

Chậm

1. Ở chợ Dầu có hàng cà phê. Có một cô
2. (Một chàng) trai dáng người hiên ngang. Đến từ phương

nàng bé bé xinh xinh, Cô hay cười hồn xuân phơi
nào trong gió đông sang. Khách bên đường vì cô lưu

phối. Cứ xem dáng người mới chừng đôi mươi. Làn thu
luyến. Đã bao tháng trường ước được nên duyên. Chàng yêu

ba cô liếc nghiêng thành. Mùi hương lan thơm ngát vương bên
cô vô bến vô bờ. Mà sao cô, cô vẫn cứ hững

mình. Làm say mê bao gã thiếu niên đa
hờ. Buồn cho anh yêu quá hóa như điên

ình. Mấy anh nhỏ nhỏ thường hay đến ngồi cười với
rồ. Chiếc thân bơ phờ dường như muốn chờ một kiếp

có. Lơ thơ tơ liễu buông mành. Cho
ma. Vô duyên cái túi không tiền. Anh

hay cái sắc khuynh thành. Làm cho nhiều chàng chết
mua chước lấy ưu phiền. Rồi đến một ngày ốm

mê mệt. Đi đâu cũng ghé qua hàng. Mong
la liệt. Không sao lê bước đến hàng. Anh

trông thấy bóng cô nàng. Thì trong lòng chàng mới
mong bóng dáng cô nàng. Hiện đến dịu dàng với

yên. Hôm nao dưới bóng trăng mờ. Tôi
anh. Thương thay lũ khách bên đường. Có

mơ ngắm cánh tay ngà. Nhẹ nâng ly trà ướp
mang thuốc đến cho chàng. Ngờ đâu con người trước

sen ngạt ngào. Trông cô đón đèn ra vào. Đôi
bao hiền ngang, Lim dim khoe mắt hoe vàng. Anh

môi thắm cánh hoa đào. Lòng tôi đạt dào muốn
đi sắp đến thiên đàng. Vừa lúc cô hàng biết

xiêu. 2. Một chàng... yêu. Giờ đây đã mấy năm qua. Có

lúc mơ về đường xa. Tôi nhớ những đêm trăng

tà. Có hàng với bàn tay ngà.

Cô láng giềng

(1942)

Nhạc và lời: HOÀNG QUÝ

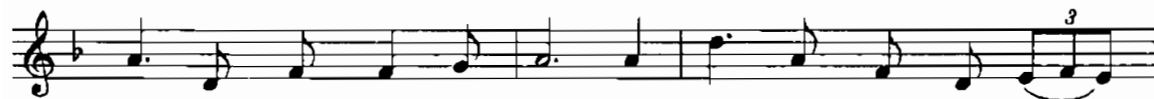
Hôm nay trời xuân bao tươi thắm. Dừng
Trước ngõ vào thôn vang tiếng pháo. Chân

bước phiêu linh về thăm nhà. Chân bước trên đường dây hoa
bước phân vân lòng ngập ngừng Tai lắng nghe tiếng người nói

đào rơi. Tôi đã hình dung nét ai đang cười. Tôi
cười xôn xao. Tôi biết người ta đón em từng bùng. Tan

mơ trời xuân bao tươi thắm. Đôi mắt trong đen màu hạt
mơ trời xuân đôi môi thắm Đôi mắt nhung đen màu hạt

huyền. Làn tóc mây chiều cùng gió ngàn dâng sóng.
 huyền. Làn tóc mây chiều cùng gió ngàn dâng sóng

Xao xuyên nỗi niềm yêu. Cô láng giếng ơi. Không biết
 Tan vỡ cuộc tình duyên. Cô láng giếng ơi, Thôi thế

cô còn nhớ đến tôi, đến phút êm đềm ngày xưa
 không còn nhớ đến tôi, đến phút êm đềm ngày xưa

kia khi còn ngày thơ. Cô láng giếng ơi, Tuy cách
 kia khi còn ngày thơ. Cô láng giếng ơi, Tuy cách

xa phương trời tôi không hề quên bóng ai bên bờ đường
 xa phương trời tôi không hề quên bóng ai bên bờ đường

quê. Đôi mắt dăm dăm chờ tôi về. Năm
 quê. Đôi mắt dăm dăm tìm phương về. Đành

xưa khi tôi bước chân ra đi
lòng nay tôi bước chân ra đi.

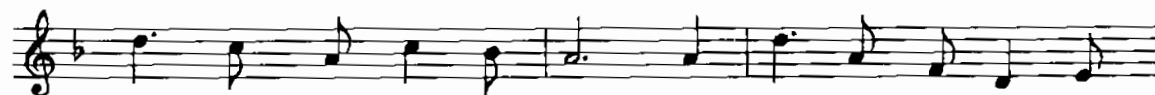
đôi ta còn đứng bên hàng tường vi.
Giơ tay buồn hái bông hồng tường vi.

Em nói rằng em sẽ chờ đợi tôi.
Ghi chút tình em nói chờ đợi tôi.

Đừng nói đến phân ly. Có láng giềng ơi, Nay bóng
Đừng nói đến phân ly. Có láng giềng ơi, Nay mới

hoa bên thềm đã thắm rồi. Chân bước vui bên bờ đường
duyên thơ đàn đã lơ rồi. Chân bước xa xa dần miền

quê. Em có hay chăng giờ tôi về.
quê. Ai biết cho bao giờ tôi về.

Con thuyền không bến

(1941)

Nhạc và lời: ĐẶNG THẾ PHONG

CHẠM

Đêm nay thu sang cùng heo may.

Đêm nay sương lam mờ chân mây Thuyền ai lơ lững trôi xuôi

dòng. Như nhớ thương ai chùng tơ lòng. Trong cây hơi thu cùng heo

may. Vì vu qua muôn cảnh mơ say. Miên xa lời gió vang thông

ngàn Ai oán thương ai tàn . mơ vàng. Lướt theo chiều

gió một con thuyền theo trăng trong. Trôi trên sông Thương

Cung đàn xưa

Nhạc và lời: VĂN CAO

VALSE MODERATO

Hồn cảm phong hương hình bóng xuân tàn. Ngày dần buông

trôi sâu vắng cung đàn. Từ người ra đi chờ vắng tin người,

Từ người ra đi là hết mơ rồi Cung thương là tiếng đàn.

Cung nam là tiếng người. Ai oán khúc ca cầm châu

roi. Tình duyên lãng đãng nhớ thương dân pha

phôi. Cung đàn ngân buồn xa vắng trong tiếng

thâm, Buồn tê tái trong tiếng ngân, Buồn như lúc xuân sắp

tàn. Oi đàn xưa Còn vang nhắc chi đến người lòng ta

tất bao thăm tưới u hoài duyên đưa. Chiều năm xưa gót

hài khai hoa mắt huyền lưu xuân dáng hồng thom hương.

Chiều năm nay bóng người khơi thương tiếng đàn gieo oan giặc

mộng chàng Trương. Giờ còn mong chi người hát theo đàn.

Giờ còn mong chi hợp cánh hoa tàn. Lời đàn năm

xưa xe kết đôi lòng Lời đàn năm nay đôi lứa xa

vời. Khi hôn hoàng xuống dần. Trăng lên vàng mái

lâu. Nghe thoáng tiếng kinh cầu xa xa. Ngàn

lau thấp thoáng bóng kinh kỳ sâu bao la.

Du âm

Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN TÝ

BLUES

Đêm qua mơ dáng em đang ôm đàn diu muôn tiếng

to. Không gian trầm lắng như âu yếm

ru ai trong giấc mơ. Mái tóc nhẹ rung

trắng vờn làn sóng. Yêu ai anh nắn cung đàn dây

vời đôi mắt xa vời. Anh yêu tiếng hát em như lời

nguyên đẹp bao giấc mơ. Anh như lâu vắng em như ánh

trăng gieo muôn ý thơ. Muốn nói cùng em

đôi lời triu mến. Tìm anh băng giá đang ngại ngừng

câu năm tháng mong chờ. Hẹn em

từ muôn kiếp trước. Nhớ em mấy thuở bạc

đầu. Anh đã âu sầu vì đường tơ vương vấn.

Em để cung đàn, đưa anh về đâu? Dư âm tiếng

hát reo lên trong lòng anh bao nhớ nhung.

Đê mê lòng nhớ đêm qua giấc mơ môi em hé rung.

Anh muốn thành mây, nương nhờ làn gió. Đưa anh tới

cõi mơ hồ nào đây muốn kiếp bên nàng.

Dừng bước giang hồ

Nhạc và lời: HOÀNG TRỌNG

Chiều nay sương gió lữ

khách dừng bên quán xưa. Mơ màng nghe tiếng chuông

chiều vương vê bên quán tiêu điều. Vầng trăng hoe

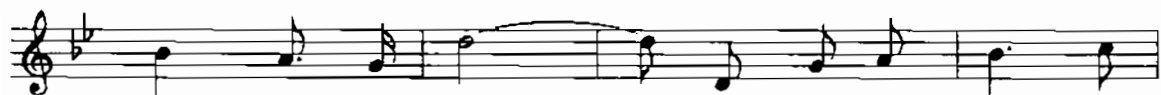
úa như lá vàng rơi cuối thu, lũng lờ soi mấy hàng cây u

sâu đang ngấm trời mây. Ngày nào xa khi

dấn bước trong phong sương. Từng bầy én tung

bay muôn ngàn hướng. Dừng đây nơi cũ nghe

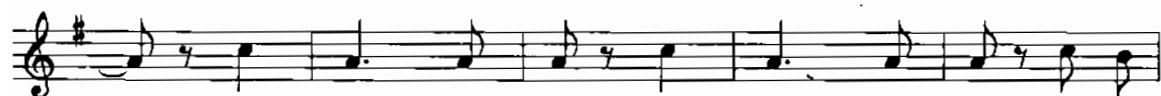
tiếng diều trong gió thu vương hòa lên khúc nhạc thơ, tâm

hồn ta lắng nguồn mơ. Tới đây nơi xưa gió

êm êm đưa áng mây trời tới xa xôi khuất nơi sau đồi.

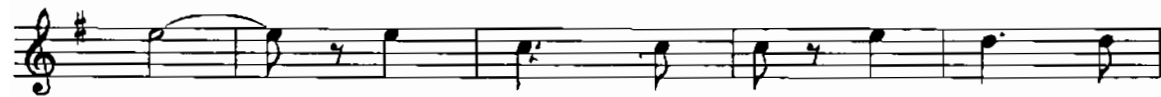
Quán tranh xiêu xiêu chốn đây có liêu nhạc cho

ta biết bao nhiêu dáng xưa yêu kiều. Tiếng ca xa

xa lắng trong bao la với tiếng ru khê rung lên trong chiều

gió. Đã bao năm qua sống nơi phương

xa về quê cũ đành dừng bước chân giang hồ.

Đàn bao tuổi rồi

Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG

Moderato con Expressivo

Đàn bao tuổi rồi nảy cung đợi mong.
Đàn ca cảnh vườn như hoa thả hương.
Đàn bao tuổi rồi đàn ca chẳng ngại.

Reo ai oán trong khuê phòng. Tình tang tang tình tình
Hương hoa luyến theo cung đàn. Tình tang tang tình tình
Bao dây đứt trong quăng đời. Tình tang tang tình tình

tình. Tình tang tang tình tình tình. Lạnh lùng
 tình. Tình tang Để cùng
 tình. Tình tang Của tình

hơn gió ngoài đồng. Ngõ se chỉ
 bay khắp trần hoàn. Lờn hoa kẻ
 duyên số mạng người. Đàn ca nửa

hồng. Hỏi ai hiểu không. Tiếng oanh muốn
 rằng: nhiều đêm rặng trăng. Thấy ai ước
 lời. Để cùng nhẹ lối. Có dây nắn

nhân lời thay những tiếng ngân. Như chiếc bóng người
 mà hồng ru những tiếng êm. Hòa cũng muốn trời
 tiếng cười dây nắn tiếng than. Dây nắn tiếng trầm

chưa dám nhắc chân. Chờ tin thơ chim hoàng oanh đưa. Còn
 cho có trái tim. Để yêu riêng nhân tình hoa Và
 dây nắn tiếng vang. Tùy theo dây tơ tình tơ duyên. Và

xa bay trong ánh sương mơ (Đàn)
 xuân tươi, tươi đến muôn mùa (Đàn)
 theo dây lưu luyến u huyền.

Đàn chim Việt

Nhạc và lời: VĂN CAO

Về đây khi gió mùa thơm

ngát. Ôi lũ chim giang hồ. Bướm cánh đang cùng đập

dờ trên biển, cổ dô. Từng đôi trên đất Bắc riu rít

ca u u u u u Mờ mờ trong nắng ven

trời. Chim reo thương nhớ chim ngàn xa u u u u u

Hồn còn vương vấn về xưa. Về

nơi hoàng hôn Thái Nguyên tung hoành. Từ Bắc sơn kia thời tung

cánh. Tôi đây chim thấy lòng ngập ngừng. Nhớ

ai trên mây đôi Yên Thế. Kia nước xa xa sóng Cầm

còn mặt mùng ngoài bến xuân. Chim đang bay qua Bắc sang

Trung người Nam còn nghe lời chim nhắn lúc xa.

Ai tha hương nghe réo rắt oanh ca. Cánh nhận vào mây thiết

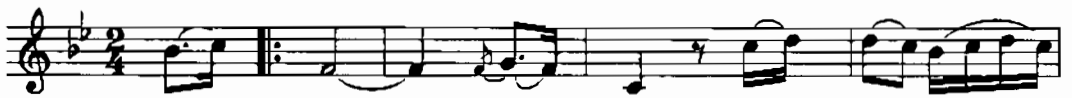
tha, lưu luyến một trời xa.

Đêm tàn bến Ngự

(1946)

Nhạc và lời: DƯƠNG THIỆU TƯỚC

MODERATO

1. Ai về bến Ngự cho ta nhắn
2. (Ai)... về bến Ngự cho ta nhắn

cùng. Nhớ chăng non nước Hương Bình!
cùng. Bến xưa non nước Hương Bình

Có những ngày xanh Lưu luyến bao tình, vương
Những phút tàn canh Vương vấn bao tình, Ai

mới tơ mảnh! Hàng cây soi bóng
rút sao đành. Thuyền mơ trong khúc

nước Hương, thuyền xa đậu bến Tiêu Tương, Lưu
"Nam Ai", Đàn khuya trên sông ngân dài. Ai

luyến thay phút say hương dịu buồn. Nhưng thoáng
luyến ai tiếc khúc ca Tân Hoài. Ôi vắng

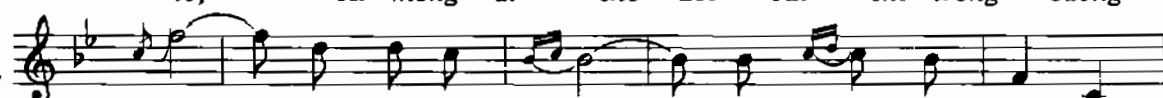
nghe khúc ca "Nam Bình" sầu than! Như nước
nghe tiếng ai âm thầm trăm ngàn, Như nhán

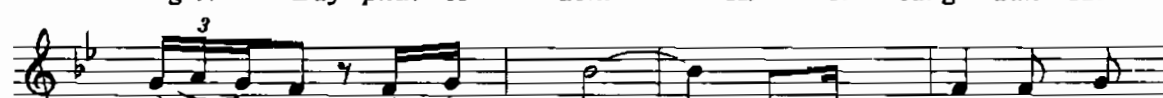
nở khóc duyên bẽ bàng! Tháp thoáng trăng
nhũ mới duyên thờ ơ, Sông nước lững

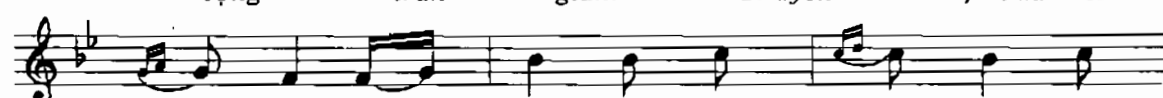
mờ. Ai than ai thờ đời vui chi trong sương
lờ, Ai mong ai chờ đời vui chi trong sương

gió. Ai nhớ thương ai Đây lúc đêm tàn tình
gió. Đây phút cô đơn. Ai oán cung đàn sầu

đã lạt phai. Thuyền ơi, đưa ta
vọng trần gian. Thuyền ơi, đưa ta

tôi đau! Tìm trăng, trăng khuất đã lâu, sương
tôi đau! Hồn thơ vương vấn cảnh thâu, Thương

xuống trên bến có liêu thêm sầu. Bèo
tiếc chi phút bên nhau thêm sầu. Bao

nước gió mây đêm ngàn tình dài. Có ai
kiếp giang hồ ly biệt thương tình, Có ai

nhớ ai nơi giang đầu. Ai...
nhớ ai nơi Hương... Bình.

Đêm đông

(1939)

Nhạc: NGUYỄN VĂN THƯƠNG

Lời: KIM MINH & NGUYỄN VĂN THƯƠNG

 Chậm, tâm tình

Chiều chưa đi màn đêm rơi xuống.

Đâu đây buồn lững lờ tiếng chuông. Đói cánh chim băng khuâng, rã

rời. Cùng mây xám về ngang lưng trời.

Thời gian như ngừng trong tê tái. Cây trúc lá cuốn theo chiều

may Mưa giăng mắc Nhớ nhung Tiêu điều.

ĐK:

Sương thướt tha bay ôi điu hiu! Đêm đông

xa trông cố hương buồn lòng chinh phu. Đêm đông

Bèn song ngăn ngõ kia ai mong chồng. Đêm đông

Thì nhân lắng nghe tâm hồn tương tư. Đêm đông

Ca nhi đối gương ôm sâu riêng bóng. Gió nghiêng chiều

say, gió lay ngàn cây, gió nâng thuyền mây, gió gieo sầu

tu, gió đau niềm riêng, gió than triển miên! Đêm đông

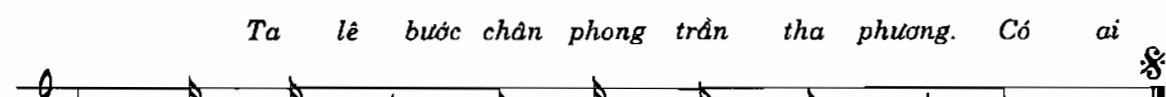
ôi ta nhớ nhung đường về xa xa Đêm đông

Ta mơ giấc mơ gia đình yêu thương. Đêm đông

Rall...

Ta lê bước chân phong trần tha phương. Có ai

thấu tình có lẽ đêm đông không nhà?

Đêm thu

(1940)

Nhạc và lời: ĐẶNG THẾ PHONG

Vườn khuya trăng chiếu hoa đứng yên như mắt buồn,
Cành sương nặng trĩu ru bóng êm trong ánh vàng,

lòng ta xao xuyến lắng nghe lời hoa.
Màn đêm buông xuống mái im triền miên.

cánh hoa vương buồn trong gió. Áng hương yêu nhẹ nhàng say gió
Bóng cô đơn dường thao thức. Mãi trong đêm nặng sâu...

lay. ...thương hồn vương. Hoa lá cành ánh trắng lan dịu

dàng, ru hồn bao nhớ nhung. Đêm lắng buồn tiếng

thu như thì thầm. Trong hàng cây trâm mơ. Làn

gió lướt tới cuốn đưa hồn ta phiêu diêu theo mây trắng

trôi lững lờ. Ngàn muôn tiếng réo rất còn trùng

như than như van mơ hồ theo gió lan. Trăng xuống

dần cỏ cây thêm âm thầm, đông buồn trong ánh sao. Như chiếu

vào mắt ta bao lạnh lùng, lay hồn ta rồi tan.

Em đến thăm anh một chiều mưa

(1953)

Nhạc và lời: TÔ VŨ

To đi Blues

Em đến thăm anh một chiều đông. Em đến thăm anh một chiều

mưa mưa dầm dề đường trơn ướt tiêu điều.

Em đến thăm anh người em gái tà áo hương

nồng mắt huyền triu mến sưởi ấm lòng anh.

Em đến thăm anh chiều đông giá. Em đến thăm anh trời mưa

gió đường xa lạnh lùng. Mặt nhìn mặt cầm tay băng khuâng không

nói một câu. lời nghẹn ngào hôn anh như say như

ngày vì đâu? Gió đưa cánh chim trời đó đây cách xa vời.

Chiều vui mưa ướt cánh. Khá thương kiếp bẽnh bông

dâu khăng khít đôi lòng chiều nào em xa anh.

Có hay lúc em về gót chân bước reo âm thầm trên

đường một mình ngoài mưa (mưa như mưa trong lòng anh).

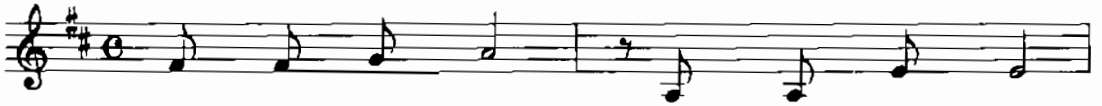
Lòng bối hồi nhìn theo chân em chìm trong ngàn xanh.

Ta ước mơ một chiều thêu nắng, em đến chơi quên niềm cay

đắng và quên đường về.

Em tôi

Nhạc và lời: LÊ TRẠCH LỰU

Em tôi ưa đứng nhìn trời xanh xanh.
Em mơ tiếng sáo đập dịu bên trăng.

Mang theo đôi mắt Buồn vương giấc mơ.
Đêm đêm u tối Về đây thấp sao.

Vu vơ đắm đuối theo ngàn áng mây bao đêm thắm
Dư âm tiếng hát vương buồn mắt nhưng tôi xin gió

đếm trên trời đầy sao sáng. Buồn vương man mác theo lời
biếc ca ngời màu suối tóc. Đừng quên em nhé môi còn

gió reo lời thơ Trâm tư se sắt tơ lòng
thắm duyên còn xanh. Đền trăng phớt sắc huy hoàng

đắm theo đàn khóc. Bao nhiêu nước mắt chôn sâu
sáng hơn màu nắng. Cho anh rót thắm đem về

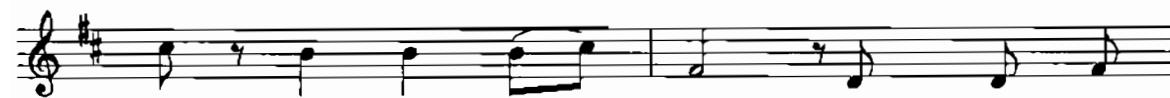
đắng cho lời thơ. Giờ này em hát câu chiều
nhớ nhung lời thơ. Đường đời anh muốn em còn

mơ. Bao giờ tôi về gần em cùng

đếm này trăng, này sao chia nhè em. Trăng sao dang ý

thơ. Mây bay khắp trời. Thuyền tình lung

linh trong khói sương lam. Ngày về xa quá người ơi!

Gái xuân

Nhạc và Lời : TỬ VŨ

Em như có gái hãy còn xuân trong

trắng oanh chưa lấm bụi trần. Xuân đến hoa

mơ hoa mận nở. Gái xuân giữ lụa trên sông

Văn. Xuân đi xuân đến hãy còn xuân.

Có gái trông xuân đến bao lần. Xuân

đến hoa mơ hoa mận nở. Gái xuân giữ

lụa trên sông Văn. Lòng xuân như đỏ má xuân

hồng. Có gái xuân mơ chuyện vợ chồng Đôi

tám xuân đi trên mái tóc. Đêm xuân có

ngủ có buồn không? Em như có gái hãy còn

xuân trong trắng oanh chưa lấm bụi trần.

Xuân đến hoa mơ hoa mận nở. Gái

xuân giữ lụa trên sông Văn.

Giáo đường im bóng

Nhạc: NGUYỄN THIÊN TỚ
Lời: PHI TÂM YẾN

Nhớ tối đêm đây ánh sáng.

Hương trong gió tràn mênh mang. Giây phút như ngừng trôi.

Tiếng kình muôn đời. Dáng xinh xinh bao tiên kiêu,

quỳ ngán Thánh kinh ban chiều. Trong giáo đường đêm "No-en" ấy.

Ngàn đời tôi mến yêu. Tiếng A - men đều âm u.

Hòa theo gió vàng đêm thu làm sao xuyên tâm hồn quá

thời khắc mơ Thánh giá xa vời lấm với chuông chiều

ngân. Hồn thánh thoát mưa dầm buồn tối âm

thâm. Nơi giáo đường im bóng tôi thâm mong

ngóng đăm đuối trên làn sóng mát nàng huyền mơ.

Giọt mưa thu

(1942)

Nhạc và lời: ĐẶNG THẾ PHONG

THONG THẢ

Ngoài hiên giọt mưa thu thánh thót rơi. Trời lãng u

buồn mây hắt hiu ngừng trôi. Nghe gió thoảng mơ

hồ trong mưa thu ai khóc ai than hờ. Vài con chim

non chiêm chớp kêu trên cành như nhũ trời xanh.

Gió ngừng đi mưa buồn chi cho cõi lòng lăm lỵ. Hồn

thu tới nơi đây gieo buồn lây. Lòng vắng muôn

bê không liếp che gió về. Ai nức nở thương

đời châu buồn mau dương thế bao la sâu. Người mong mây

tan cho gió hiu hiu lạnh mây ngỏ trời xanh.

Chắc gì vui mưa còn rơi bao kiếp sâu ta nguôi. Gió

xa xôi vẫn về. Mưa giăng sâu lè

thê. Đến bao năm nữa trời vợ chồng

Ngầu thôi khóc vì thu.

Gió xa khơi

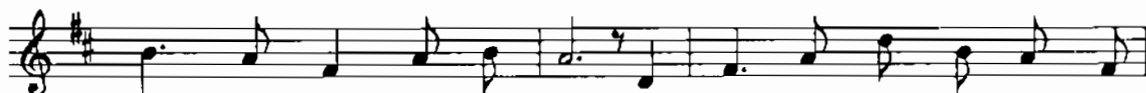
(1943)

Nhạc và Lời : DOÃN MÃN

Moderato espressivo

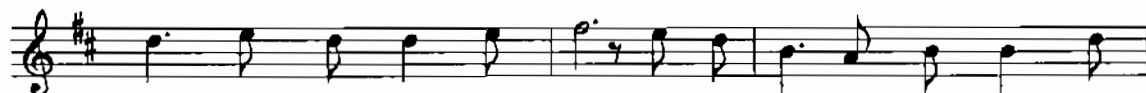
Chiều xa khơi, gió vang rung ngàn mơ, Sóng

khơi hoang tàn reo ý thơ. Chiều xưa, khi gió xa khơi về

theo sóng lam sê tràn bờ. Ngồi bên

tôi, dưới trăng khuya thanh vắng. Em ca lời dặt dìu ngoài phương

mây. Tiếng ca dịu như mắt em đắm say. Dìu hiu reo muôn tiếng
rall...

ngân, cánh chim lướt bay. Chiều nay, gió xa xăm vang khắp

nơi Như dáng em theo cánh chim tung chôn xa

ười. Gây nhớ mong cho người yêu đôi nơi. Thâm

nghe gió hoang mang đưa khúc ca Tôi ước mong mơ thấy

em chiều năm xưa Cố ngân phím đàn lơ làng, hình dung bóng

xa. Tôi âm thầm nhận gió đến bên em Với đôi

câu tình duyên Ai ân, sâu đời đời chưa quên.

Rồi đây, lúc trăng trong soi khắp nơi

Tôi ước mong trên bước đi người xa xôi Cuốn theo tiếng

đàn u hoài hòa theo gió khơi.

Gửi gió cho mây ngàn bay

(1952)

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

SLOW MODERATO

Với bao tà áo xanh đây mùa thu. Hoa lá

tàn, hàng cây đứng hững hờ. Lá vàng từng cánh rơi từng cánh. Rơi

xuống âm thầm trên đất xưa. Gửi gió cho mây ngàn bay. Gửi

bướm muôn màu về hoa. Gửi thêm ánh trắng màu xanh lá thư về

đây với thu trần gian. Gửi gió cho mây ngàn bay. Gửi

phím tơ đồng tim duyên. Gửi thêm lá thư màu xanh ái ân về

đôi mắt như hồ thu. Thấy hối tiếc nhiều thuyền đã sang

bờ đường về không lối. Dòng đời trôi đã về chiều, mà lòng nhớ còn

nhiều đập gương xưa tim bóng. Nhưng thôi tiếc mà chi chim rồi

bay anh rồi đi. Đường trần quen lối cũ, người đời xa cách mãi. Tình

trần không hàn gắn thương lòng. Gửi gió cho mây ngàn

bay. Gửi bướm đa tình về hoa. Gửi thêm ánh trăng màu

xanh lá thư về đây với thu trần gian.

Hồ than thở

(1955)

Nhạc : NGUYỄN HIÊN

Lời : HÀ DZŨNG

Rumba Bolero

Introduction Flute

Trời mây vương thơ. Hồ in bóng chim lững lờ.

Nhẹ rơi sương mờ. Ven bờ xanh thờ ơ.

Hồ dâng mênh mang. Hàng thông đứng soi mơ màng.

Huyền âm ngân vang. Trên cành rụng lá vàng.

Gió sớm ngát hương. Một mùa hoa thắm tươi bên đường

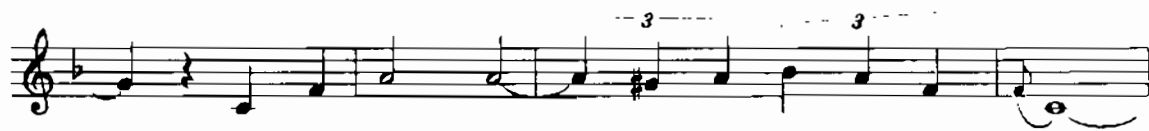
Về đây bên nương, hồ vường vấn bao niềm thương

Nơi đây quên sầu. Hận biệt ly ngày nào bên cầu.

Lá thư nhạt màu. Ôi! thiết tha tình xưa dẫu.

Hồ xanh nương lam. Đối thông xóa quê diều tàn.

Nhạc thông miền man. Hay lời ai thờ than?

Về trong nắng ấm. Đàn chim trắng bay âm thầm.

Hồ thoáng dư âm. Tơ lòng ai lắng trầm.

Hòn vọng phu I

(Đoàn người ra đi)

(1955)

Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG

 NHỊP ĐI

Nhạc mở đầu...

Lệnh vua hành quân trống kêu dồn. Quan với quân lên
Ngựa đi ngoài xa hi vang trời. Chiêng trống khua trăm

đường. Đoàn ngựa xe cuối cùng. Vừa đuổi theo lối sông.
hồi. Ngàn ngai trên núi đôi. Rồi vọng ra khắp nơi.

Phía cách quan xa trường. Quan với quân lên
Phía cách quan xa ười. Chiêng trống khua trăm

đường. Hàng cờ theo trống dồn. Ngoài sườn non cuối thôn.
hồi. Ngàn ngai trên núi đôi. Rồi dậy vang khắp nơi.

Phát phơ ngậm ngùi bay. (Xang xang
Thắm bao niềm chia phôi.

xang xê hò xừ xang, xừ liêu xê xang liêu ú liêu ú

CA KHÚC

hò) Qua Thiên San kia ai tiến rượu vừa tàn.
Vui ra đi rồi không ước hẹn ngày về.

Vui ca xang rồi đi tiến binh ngoài ngàn.
Ai quên ghi vào gan đá bao nguyên thê.

Người đi ngoài vạn lý quan san. Người đứng chờ trong
Nhìn chân trời xanh biếc bao la. Người mong chờ vẫn

bóng có đơn. Bên Man Khê còn tung gió
nhớ nơi xa. Bao nhiêu năm bóng con đứng

bụi mịt mù. Bên Tiêu Tương còn thương tiếc
đợi chồng về. Bao nhiêu phen thời gian xóa

nơi ngàn trùng. Người không rời khỏi kiếp gian
phai lời thê. Người tung hoành bên núi xa

nan. Người biến thành tượng đá ôm con.
xăm. Người mong chồng còn đứng muôn năm.

Hòn vọng phu II

(Ai xuôi vạn lý)

Chàng thì đi cõi xa mưa gió.
Thiếp thì về buồng cũ gối chăn
Đoái trông theo đã cắt ngăn
Tuôn giòng mây biếc trải ngàn núi sông.

Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG

Nhạc dạo

Espressivo

1. Người vọng phu trong lúc gió mưa. Bé con đã
2. Trời chuyển mưa trong tiết tháng ba. Suốt năm nước
3. Một nghìn năm vừa mới thoáng qua. Núi non nao

hoài công để đứng chờ. Người chồng đi đã bao năm chưa thấy
nguồn tuôn đổ xuống "Bà" Hình hài người bé con nước chảy chan
lòng nức nở khóc "Bà" nhưng một loài chim xừ xa bỗng nhiên vô

về. Đá mòn nhưng hồn chưa mòn giấc mơ (σ)
 hòa. Thăm vào đến tận tâm hồn đứa con (σ)
 tình Báo rằng đến lượt son hà chiến tranh (σ)

Có đám cây trên đồi sống trong trong mơ
 Nền núi non thương tình kéo nhau đi thăm
 Non sông xuyên xao tác lòng "tiến quân" nghe ban

hồ. Ngày nào tròn trăng lại nhớ đến tích xưa (σ)
 Nàng nằm thành Trường Sơn Vạn lý xuyên nước Nam (σ)
 truyền người đời rử nhau mài kiếm đi viễn chinh (σ)

Khi tướng quân qua đồi kéo quân quân theo
 Dâng lá hoa suối nguồn với muôn chim muôn
 Dân gian thoát qua mấy lần ách tham ó quân

cờ, đoàn cờ cây hây còn trẻ thơ cho đến bây
 vòn. Bầy cảnh Nam Bắc đầy cỏ hoa như cố khuyển
 quyền (mà) vì hồn thanh kiếm còn chưa linh nên khiến sắc

giờ đã thành những đoàn cỏ thụ già. Mà chờ người
 nàng trở về chớ dùng để Xuân tàn. Nhiều đời rử
 son bẽ bàng mắc nợ còn chưa đền. Nhiều người tìm

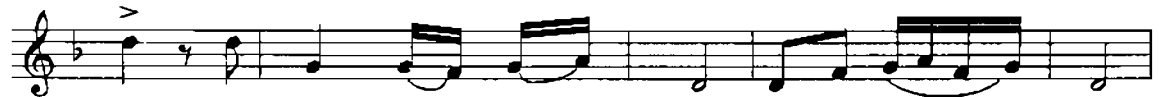
đi mất từ ngàn xưa, nàng đứng ôm con xem
 nhau kéo thành đảo xa, ra tới khơi ngàn xem
 thanh kiếm thần thuở xưa, đi xuống phương Nam xem

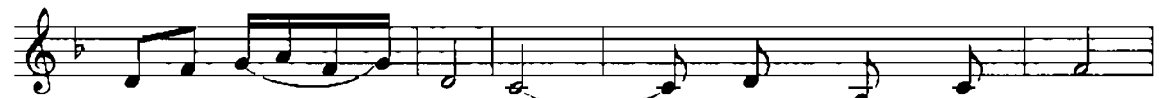
chàng về hay chưa? Về hay chưa? Có ai xuôi vạn
 chàng về hay chưa? Về hay chưa? Chín con Long thật
 chàng về hay chưa? Về hay chưa? Có con chim nhỏ

lý nhân đôi câu giúp nàng Láy cây hương thật
 lớn muốn đem tin tới nàng. Núi ngàn không được
 bé dám ca câu sám thề. Cuối thu năm Mậu

quý Thấp lên thương tiếc chàng.
 xuống chúng kêu ca dưới ngàn. (Nhạc
 Tý. Tướng quân đem kiếm về. ...

... ..) "Thời đừng đợi làm chi
 "Ta có đợi nghìn năm
 "Đời mong đợi thành con

thời gian có hứa mấy khi, sẽ đem đến trả đúng
 một nghìn năm khác sẽ qua, đến khi núi lở sông
 ngày nào nó xuống núi non, xuất chinh với cả mối

kỳ, những người mang mệnh biệt ly".
 mòn mới mong tới hòn vọng phu".
 thù nối lại giống nòi chinh phu".

Hòn vọng phu III

(Người chinh phu trở về)

Đời xưa, đời xưa vua gì?
Có người đứng ngóng trông chồng đầu non
Thế rồi trông mãi trông mòn
Thế rồi hóa đá ôm con đứng chờ.

Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG

LARGO

(Nhạc dạo) Nơi phía

Nam giữa núi mờ. Ai bé con mãi đứng chờ. Như nước

Allegretto

non xưa đến giờ. (Nhịp đàn và tiếng vó ngựa ...

... ..

...) Đường chiều mịt mù cát bay tỏa bước ngựa

phi đường trường nếp tàn y hùng cường vẫn còn

bay trong gió bóng từ xa sắp dần qua, bóng
 chàng chập chùng vượt núi non cũ với hành
 lương độ đường chiếc hũng gươm danh tướng dưới tà
 uy đếm nhịp đi vó ngựa phi. Dẫn
 bước tang bồng giữa nơi núi rừng, bên nợ tình
 thâm, bên nợ giang sơn, bên đời ai
 oán, bên rừng đa đoan tiễn đưa bóng chàng.
 Đường về nước chập chùng xa nhiều đời núi cheo
 Đò vạn lý, dò ải quan, dò rừng lá nước
 leo cây với rừng rườm rà. Đường Vạn
 non. bao cá lội từng đàn. Thành Cổ
 Xuyên đường Cổ Lũy duyên núi sông vẫn như thấm hòa.
 Loa, đèn Vạn Kiếp bao tháng năm dấu chưa xóa mòn.

Tiếng núi non lưu luyến tác lòng bao nghìn năm.

Tiếng gió cồn như tiếng trống dồn buổi khuya vắng.

Từ bóng cây ngói mộ bên đường, từ mái tranh bên đình trong

làng. Nguồn sử xanh âm thầm vẫn sống. Bao mối thương vang động trong

lòng. . Đồi lan, đồi quế rắc kho hương nồng, rừng
Đường cao đường thấp khắp khe chân chàng, nhìn

sao đưa đồi rừng trúc lo che ánh lửa vàng dương tiếp đưa bóng
qua con đường mòn cũ quanh co mấy buổi tà dương mới mong tới

chàng. Nhớ cố hương lưu luyến tác lòng mau dồn chân.
làng.

Vết bước đi trên phiến đá mòn còn in dấu.

Từ bóng cây ngói mộ bên đường, từ mái tranh bên đình trong

làng Nguồn sử xanh âm thầm vẫn sống. Bao mối thương vang dậy trong lòng.

Hương tình

(1952)

Nhạc và Lời: NGỌC BÍCH

Ngồi bên em dưới trăng mơ màng.

Lòng ngây ngất nhịp máy cung đàn. Kể làn môi hương tình

thơm ngát. Đôi lòng mơ ước ngày vui không tàn.

Nhìn say sưa ánh trăng thanh bình. Kể bên má nàng nổi

tơ tình. Làn hương thu như còn lưu luyến.

Duyên tình ngây ngất gần bên người tiên.

Trăng mờ khuất sau áng mây Sương xóa

xuống bên tóc mây Ngồi bên em hòa tơ lòng.

Ôi! đôi mắt em sáng trong. Yêu làn môi hồng thắm hé rung

Kề bên em dưới trăng mơ huyền. Hồn theo gió tìm chốn

thiên đường Trời về khuya nghe lòng man mác.

Hương tình thom ngát còn rung trên gian

Làng tôi

Nhạc và lời: VĂN CAO

VỪA PHẢI

Làng tôi xanh bóng tre, từng tiếng chuông ban
Chiều khi quân Pháp qua, chiều vắng tiếng chuông
Ngày diệt quân Pháp tan là lúc tiếng chuông

chiều, tiếng chuông nhà thờ rung. Đồi đang vui đông
ngân, phá tan nhà thờ xưa. Làng tôi theo đoàn
ngân, tiếng chuông nhà thờ rung. Làng tôi theo đoàn

quê yêu dấu, bóng cau với con thuyền một dòng sông.
quân du kích, cướp ngay súng quân thù trả thù xưa.
quân chiến thắng đánh tan lũ quân thù về làng xưa.

Nhưng thôi rồi còn đâu quê nhà. Ngày giặc Pháp tới
Bao căm hờn từ xa quê nhà. Rừng chiều nhớ cánh
Dân tung bưng chặt tre phá cầu. Cùng lập chiến lũy

làng triệt thôn. Đường ngấp bao xương
đồng chiều xưa. Từ xa quê trong
đào hăm xưa. Giặc chưa tan, chiến

máu toi bời, đồng không nhà trống tàn hoang.
lốp cây già, lòng quê còn thấy buồn đau.
đầu chưa thối, đồng quê chào đón ngày mai.

Làng tôi

Nhạc và Lời : CHUNG QUÂN

Moderato espressivo

Làng tôi có cây đa cao ngất từng

xanh có sông sâu lở lũng vờn quanh êm xuôi về

Nam. Làng tôi bao mái tranh san sát kê

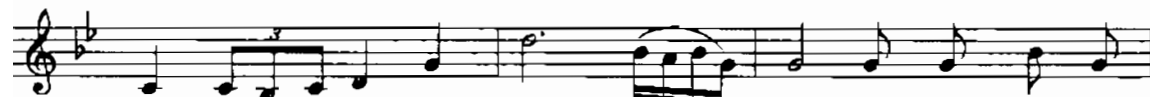
nhau. Bóng tre ru bên mấy hàng cau Đòng quê mơ

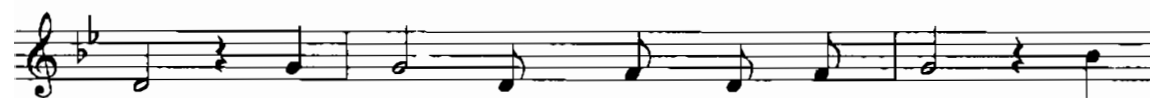
màng! Nhưng than ôi! Có một chiều thu, lá thu rơi.

Có một chiều thu lá thu rơi... Ôm súng chiều

quê tôi thăm mơ bóng ngày về. Mơ trong bóng ngày

về. Quê tôi chìm chân trời mờ sương. Quê

tôi là bao nguồn yêu thương. Quê tôi là bao nhớ nhung se

buồn. Là bao vấn vương tâm hồn người bốn phương

Lá đổ muôn chiều

(1954)

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

CHẠM

Thu đi cho lá vàng bay. Lá rơi cho đám cười

về. Ngày mai người em nhỏ bé ngồi trong thuyền

hoa tình duyên đành dứt. Có những đêm về sáng, đời sao

buồn chi mấy có nhân ơi? Đã vội chi men rượu nhấp đôi

mỗi, mà phung phí đời em không tiếc nhớ. Lá
 đổ muốn chiều ôi lá úa phải chăng là nước mắt người
 đi. Em ơi đừng đổi lòng, dù sao chẳng nữa
 không nhớ đến tình đôi ta. Thôi thế từ đây, anh cố đành
 quên rằng có người cảm bằng như không biết mà
 thôi. Lá thu còn lại đôi ba cánh. Đành
 lòng cho nước cuốn hoa trôi. Thôi thế từ nay như lá vàng
 bay tình lỡ rồi. Thuyền rời xa bến vắng người
 ơi. Hương dương tàn tạ trong đêm tối. Còn
 nhớ phương nào hoa đã rơi. Thu...

Lá thư

(1953)

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

SLOW

Nhớ tới mùa thu năm xưa gửi nhau phong thư ngào ngọt

hương nét bút đa tình là lời. Nhớ phút ngợp ngừng lòng giấy viết

rằng: chờ đến kiếp nào tình đầu trong gió mùa, người yêu

oi. Em nay về đâu? Phong thư còn đây, nhớ nhau tìm trong ánh

sao.

Nhớ tới ngày nào cùng bước đến

cầu ngói xòa tóc thề hẹn lời ân ái trôi tới bến nào, hình dáng thuyền

yêu. Thời gian như xóa lời yêu thương. Thời gian

phai dần màu bao lá thu. Anh quay về đây đốt tờ thư

quên đi niềm ân ái ngàn xưa. Ái ân theo tháng năm tàn.

Ái ân theo tháng năm vàng. Tình người nghệ sĩ phai

rói. Nhớ tới mùa thu năm nao mình anh lênh đênh rừng cùng

sông, chiếc lá thu dần vàng theo. Nhớ tới ngày nào cùng bước đến

cầu ngói xòa tóc thề còn đâu ân ái chẳng người xưa.

Lời hẹn xưa

(1951)

Nhạc và Lời : NGỌC BÍCH

Moderato

I. Dâng sóng sáu đàn ơi ta nhớ xuân nào? Xa khuất

rồi một mùa bên ánh trăng soi. Ngập hồn nhớ người tình

xưa. Dưới trăng mờ đã thề thốt lời mong chờ! Xa vắng

rồi người đẹp về bến nơi nào? Đâu những

lời hẹn thắm: Ta sống bên nhau. Chiều buồn tới! Nhạc hồn

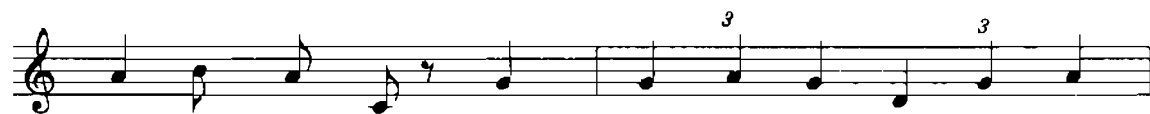
ôi! Sống âm thầm với đời giang hồ lẻ loi! Xa

xôi nhớ cung đàn, đêm nao giấc mơ tàn yêu

em thiết tha dù lòng nát tan! Hôm xưa dưới trăng thê, sao

ơ! vẫn thân thờ, khi nghe tiếng tơ tràn về thương

nhớ! Đau đớn rồi người đẹp xa lánh nơi nào? Trong bóng

chiều nhạc lòng chưa hết thương đau. Vì sầu nhớ "LỜI HEN

XUA", Lúc xuân về vẫn còn mong chờ người mơ.

Lời ca II của TRẦN BẢO

Năm tháng ngày mộng xưa ôm ấp không tàn!
 Đau dáng huyền tình xưa thôi đã nát tan.
 Ngàn hồng thắm, tàn một dây,
 Nước mây ngừng gió hờn ngắt bao lá rừng.
 Chim chóc buồn lười bay ca oán than van.
 Bên suối rừng, ngàn dương lời xõa tóc tang.
 Người thươ ấy, tìm về đâu?
 Cách xa rồi khóc sầu oán hờn hận ly.
 Trăng xưa tắt sau ngàn, hoa xưa héo bên giàn,
 Chim xưa nhắc muôn vãn lời nhớ thương,
 Dây tơ trót lỡ làng, duyên xưa hóa bể bàng.
 Yêu đương kiếp sau đành trọn nguyện ước
 Xa vắng rồi, lòng ơi sao cứ vấn vương!
 Không bóng nàng hồn xuân tê tái luyến hương.
 Người thươ ấy tìm về đâu?
 Cách xa rồi khóc sầu oán hờn hận ly.

Lúa vàng

(1949 -1950)

Nhạc và lời: MẶC HY

Lúa vàng! Lúa... .. vàng trên cánh đồng
Lúa vàng! Lúa... .. vàng trong nắng chiều

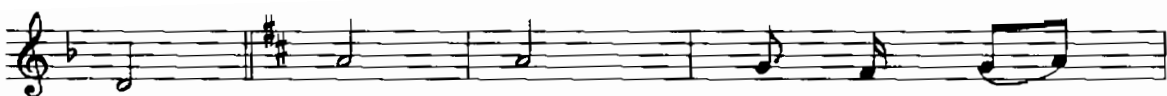
làng tang tính tang tang tình tang Lúa ơi
vàng tang tính tang tang tình tang Lúa reo

từng nhánh lúa thơm rơi Lúa thương người bộ
mừng nắng sớm ban mai Lúa reo mừng chiều

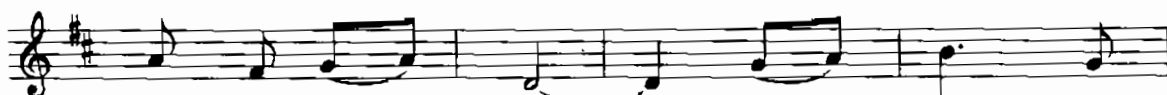
đội nhọc nhàn bao gian lao lúa nặng trĩu hạt
chiều hoặc mừng đêm trăng thanh lúa reo khúc hòa

vàng Đêm nay gặt mà lúa
bình. Vui khi đoàn người kéo

về ta đập mà ta xay ta
về ta hò mà ta reo ta

giã mà ta dân Rồi khi thành
hát mà vang trời. Hòa lên ngàn

hạt mà gạo thơm nuôi nấng mà toàn
lời mà hoan hô vang khắp mà Thủ

dân cùng chung sức dựng xây mà cuộc đời
đó cờ theo

gió mừng công hạt lúa vàng

Lời người ra đi

(1951)

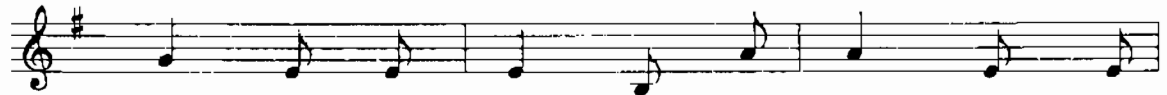
Nhạc và lời: TRẦN HOÀN

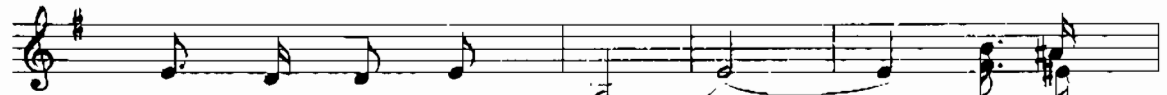
1. Một chiều anh bước đi em tiễn
2. Ngày nào nghe tiếng chim ca liu

chân anh tận cuối đời nghe dặn lời rằng chiến
lo trên cành hoa đào em như lòng rằng bóng

đầu đừng sờn lòng rằng sóng gió đừng sờn
dáng người tình về, về đến bến dò đầu

lòng đừng nề gian khổ... Lá vàng
làng là giờ anh về... Em thăm

roi mưa buồn rơi bao lớp người tiễn tuyến tuôn
ghi câu biệt ly ghi tiếng lòng của lớp ra

ra ngăn quân thù dày xéo đàn ta cho một
đi đem cuộc đời về bến vinh quang cho một

ngày mới một nguồn vui tới xuân phơi
chiều đến một chiều lưu luyến sống triu

phơi mến. Như giòng sông qua đại dương qua bao
Cho hồn ta dâng tình ca cho bao

ghènh và đá cheo leo Gió mưa đừng sờn lòng em
lòng thơm ngát hương hoa cho men đời ngào ngạt bao

ơi mới tới ngày nắng ấm Dù xa xôi em nhớ
la cho ngày về ấm cúng Và em ơi em nhớ

lời rằng muốn có một ngày về thì chiến
lòng rằng muốn hát bài trùng phùng thì em

> > > *Chậm dần*

đầu đừng sờn lòng đừng nề gian khổ em ơi.
ơi đừng sầu lòng đợi chờ anh về em ơi.

Màu thời gian

(1940)

Nhạc: NGUYỄN XUÂN KHOÁT
Thơ : ĐOÀN PHÚ TỬ

Moderato

ớ..... Sớm nay tiếng

chim thanh trong gió xanh diu vương hương ấm

thoảng xuân tình Ngàn xưa không lạnh nữa

Tân Phi ta tặng dâng nàng trời

mây phảng phất nhuộm thời gian. Màu

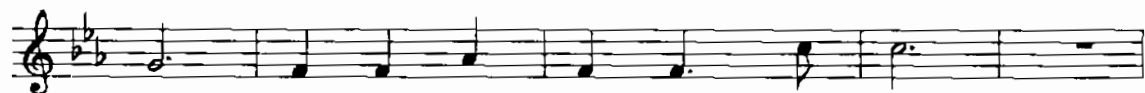
thời gian không xanh màu thời gian tím

ngát hương thời gian không nồng hương

thời gian thanh thanh. Tóc mây một món chiếc dao

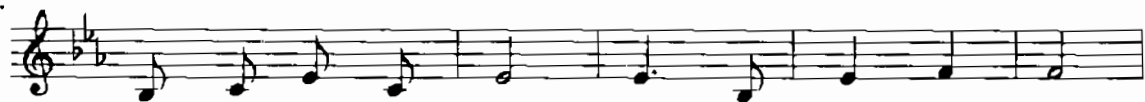
vàng. Ngàn trung e lệ phụng quân vương.

Trăm năm tình cũ lia không hận. Thà nép mảy

hoa thiệp phụ chàng. Duyên trăm năm đứt đoạn ừ

tình một thuở còn hương. Hương thời gian thanh thanh

màu thời gian tím.

Mơ hoa

(1946)

Nhạc và lời: HOÀNG GIÁC

RUMBA

1. Cô hái hoa tươi Hãy dừng bước chân.
2. (Lưu luyến chi) nhau Thêm sâu đón đau.

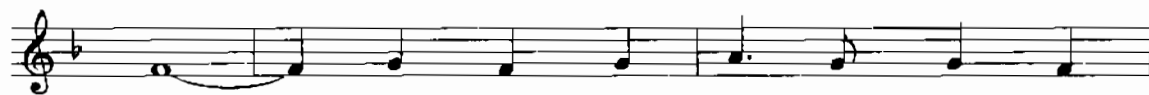
Trên đường thăm xa. Tôi nhận cô em đôi
Muôn trùng từ đây Trong gió sương thân giang

lời. Lòng không lưu luyến. Sao đành cô lãng
hồ. Đường xa xa tấp. Ngại ngừng chân bước

quên. Quên người gặp gỡ. Trong một chiều
đi. Bên lòng thăm nhớ. Bóng hình người

mơ. Chuông chiều ngân tiếng vấn vương lòng
 mơ. Trên đường xa vắng bóng ai mờ

trông theo cô hái hoa. Bước đi băng
 khuất lòng thêm vấn vương. Gió thổi xa

khuâng muôn ngàn sầu nhớ. Bóng mờ mờ xa.
 đưa reo buồn sầu nhớ tới người chiều xưa.

Tan giấc mơ hoa. Bóng người khuất xa. Đôi đường từ
 Cô hái hoa ơi! Mắt mờ đôi trông. Sao đành thờ

dây. Ai bước đi không hẹn ngày. Người tuy xa cách.
 σ. Trong giấc mơ ta mong chờ. Dù hoa quên bướm.

Nhưng lòng ta khắc ghi. Bên đèn một bóng.
 Âm thầm riêng có ta. Hoa còn tàn úa.

Tháng ngày chờ mong. Lưu luyến chi...
 Tư lòng còn... ...vương.

Mơ khúc tương phùng

(1952)

Nhạc và lời : LAM MINH

Mối tình ta

dò dang bởi ai. Ước nguyện như thế nhưng

chóng phai. Duyên tình hò hững sống đời buồn

khổ Hết rồi ngày vui trong niềm ân ái.

Ôi thời hạnh phúc đã trôi qua.

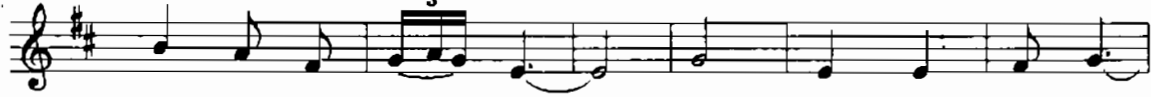
Nhưng lòng ta vẫn luôn mơ xa. Mơ người yêu

quý nhớ lại, tình cũ để cùng ta vang khúc Tương Phùng

ca. Một hôm lại gặp nhau. Đời tươi vui cùng tia

nắng trên cành hoa đào. Ta được gần bên nhau

Mặc không gian mặc cuộc sống ra thế nào.

Lòng ta được hân hoan. Cùng nhau ta có thể

mơ những ngày sang Say đắm trong câu ca

mơ màng Ta hát theo cung đàn của

giấc mộng vàng.

Mưa rơi

Nhạc: ỨNG LANG
Lời: CHÂU KỲ

Tango Habanera

Mưa rơi... Chiều nay vắng người. Bên thềm gió

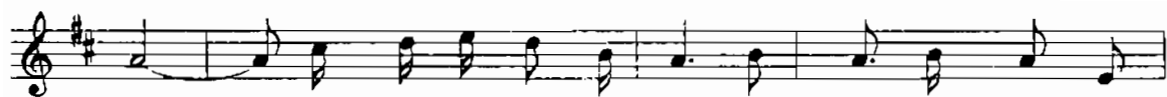
lơi. Mơ bóng ngàn khơi. Mưa rơi... Màn đêm xuống

rối! Mây sâu khắp nơi. Thương nhớ đây

vời... Bâng khuâng nghe tiếng tơ dậu

dàng. Nhìn lá úa theo hoa tàn, tiếc than phút giây lia

tan Ai đi như xóa bao lời thề.

Thuyền theo nước trôi không về Thấu

cùng lòng ai nào nể riêng chốn phòng khuê... Mưa

roi... đìu hiu dưới trời. Đêm dài vắng

ai. Thương nhớ nào người. Mưa...

Mộng chiều xuân

(1954)

Nhạc & lời: NGỌC BÍCH

Gió chiều thắm vương bao nhớ nhung.

Người yêu thoáng qua trong giấc mộng. Vui nguồn sống mơ

những ngày mong chờ trách ai đành tâm hững hờ.

Mối tình đầu xuân ai thấu chăng.

Lòng tha thiết buồn theo tiếng đàn. Mơ đời ái ân,

những ngày phong trần, sống trong mộng đẹp ngày xuân.

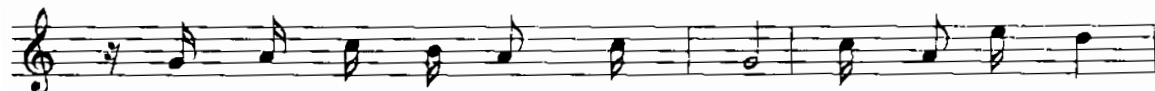
Ngày thơ dáng huyền đến trong mơ lòng anh bắt

sâu. Mộng vàng phút tan theo gió

chiều biết em về đâu? Hãy trả lời lòng anh mấy câu

trình duyên với em trong kiếp nào. Xuân còn thắm tươi

anh còn mong chờ ai ân kéo tàn ngày mơ.

Mộng dưới hoa

Thơ: DINH HÙNG

Nhạc: PHẠM ĐÌNH CHƯƠNG

Chưa gặp em tôi vẫn nghĩ rằng Có
Tôi cùng em mơ những chốn nào. Ước

nàng thiếu nữ đẹp như trăng. Mắt xanh là bóng dừa hoang
nguyên chung giấc mộng trắng sao. Sánh vai một mái lầu phong

dại. Âu yếm nhìn tôi không nói năng. Ta gặp
nguyệt. Hoa bướm vì em nghiêng cánh trao. Hy vọng

nhau yêu chẳng hạn kỳ. Mây ngàn gió núi động trên
tham như má chớm đào. Anh chờ em tới hẹn chiêm

mi. Áo bay mở khép nghìn tâm sự. Hồ hẹn lâu
bao. Dưới hoa tường thấy ngàn sao rụng. Hòa lệ ân

rồi. Em nói đi... Nếu bước chân ngà có
tình người khát khao. Bước khẽ cho lòng nói

mỏi (y...ớ...) Xin em dựa sát lòng anh. Ta
nhỏ (y...ớ...) Bao nhiêu mộng ước phù du. Ta

đi vào tận rừng xanh. Vót cánh rong vàng bên
xây thành mộng nghìn thu. Núi biếc sông dài ghi

suối. Ôi hoa kẻ vai, hương ngát mái đầu. Đêm
nhớ. Ôi chưa gặp nhau như đã ước thề. Mấy

nào nghe bước mộng trôi mau. Gió ơi gửi gió lời tâm
hồng giăng tám ngã sơn khê. Bóng hoa ngả xuống bàn tay

niệm. Và nguyện muốn chiều. Ta có nhau.
mộng. Và mộng em cười như giấc mơ.

Mùa đông binh sĩ

Lời và nhạc: PHAN HUỲNH ĐIỀU

1. Mùa đông gió lạnh lùng! Gió lạnh lùng!
2. Miền sơn cước gặp ghênh. Gió ào ào

Chim thôi bay nhìn mưa gió hãi hùng. Ngoài
Muôn quân Nam ngoài mưa gió thét gào Đường

xa, ngoài biên cương bao chiến binh ôm súng buồn nhớ quê
đi đây cheo leo bên núi cao vang tiếng hò giữa mưa

huang. Trời gió gió chi cho thêm lạnh
đông. Trời rét toán quân binh không ngại

*lùng thân chiến sĩ nơi chiến trường. Mùa đông theo
ngừng cơn gió bão tê tái lòng xông pha say*

*gió rét lạnh. Vi vu buồn thổi lá cành
khát máu thù. Gươm thiêng nguyên giữ giống dòng.*

*buồn vương đây đó chiến binh người ơi. Nào
Dầm mưa băng gió sá chi mệnh vong. Nào*

*ai đang ám no thấy chằng ngoài chốn xa. Một đoàn hùng
ai no ám nên nhớ công người chiến binh. Mùa đã về*

*binh trấn biên cương lạnh lùng với xa nhà. Nhìn
đông chốn biên cương lạnh lùng với xa nhà. Nhớ*

*thấy gương xà thân lòng đau xót thương người chốn xa.
gió thổi bớt reo niềm ai oán thương người chốn xa.*

Nắng chiều

Nhạc và lời: LÊ TRỌNG NGUYỄN

RUMBA - BOLÉRO

Qua bên nước xưa là hoa về chiều. Lạnh lùng mềm

đưa trong nắng lúa thưa. Khi đến cuối thôn chân bước

không hồn. Nhớ sao là nhớ đến người ngày thơ. Anh

nhớ trước đây dáng em gầy gầy. Dịu dàng nhìn

anh đôi mắt long lanh. Anh nhớ bước em khi nắng

3

ương thêm. Má em màu ngà tóc thề nhẹ vương.

3

Nay anh về qua sân nắng; chạnh nhớ câu thề tìm tái

3

tê, chẳng biết bây giờ người em gái duyên ghé về

3

dâu. Nay anh về nương dâu úa giọng hát câu

3

hò thôi hết đưa, hình bóng yêu kiều kẻ hoa

3

tím, biết đâu mà tìm. Anh nhớ xót xa dưới tre

3

lá ngà. Gợn buồn nhìn anh, em nói: "Mến anh"

3

Mây lướt thướt trôi khi nắng vương đời. Nhớ

em dịu hiền nắng chiều ngừng trôi.

Ngày mùa

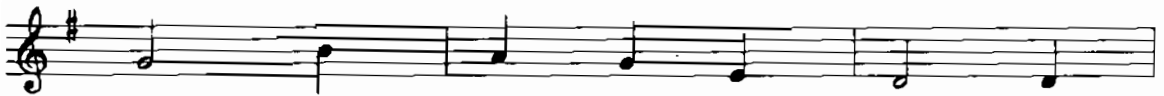
(1949)

Nhạc và lời: VĂN CAO

HƠI NHANH - VUI

Ngày mùa vui thôn trang, lúa reo như hát
(Ngày) mùa vui thôn trang, cũng như trên cánh

mừng. Lúa không lo giặc về, khi
đồng. Nhớ công ơn già Hồ, khi

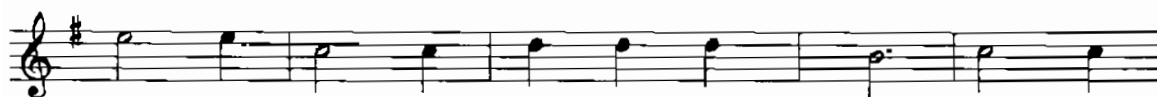
mùa vàng thôn quê. Ngày mùa vui thôn
mùa vàng quê hương. Ngày mùa quân du

xóm, đây đồng giáo với giương, súng
kích đặt từng gánh trước sân, dân

ti tay anh đứng, em ngừng liếm trông sang.
làng vui như tết, qua mùa này không lo.

Lúa lúa vàng, đồng lúa bát ngát trời. Bao tay
Gánh thóc vàng, từng lớp lớp gánh về. Gánh thóc

liếm từng nhánh lúa thơm rơi. Ngày vui quân du
vàng từng sớm nắng trên đê. Ngày vui quân du

kích đứng im trông lúa đập đòn. Người người qua gánh
kích đứng im trông lúa đập đòn. Rồi rồi sang xóm

lúa, nón nghiêng nghiêng cười ai. Ngày...
khác, nhớ lúc ai nhìn... ...theo.

Ngọc Lan

(1953)

Nhạc và Lời : DƯƠNG THIỆU TƯỚC

VALESELENTE

Alto dolce

Ngọc Lan, dòng suối tơ vương mắt thu hồ

dịu ánh vàng. Ngọc Lan nhành liễu nghiêng

nghiêng tà mấy cánh phong nắng thơm ngoài song.

Nét thắm tô bóng chiều, giấc xuân yêu kiều, nền gấm cô

liêu. Gió rung mờ suối biếc ý thơ phiêu diêu!

Ngón tơ mềm, chờ phím ngân trùng, mạch tương lai láng.

Giáng tiên nga giấc mơ nghề thường lã lã. Ngọc

p
Lan, giọng ướp men thơ, mát êm làn lụa bông là.

mf
Ngọc Lan trăm ngát thu hương. Bờ xanh bóng

dương phút giây chìm sương. Bông hoa đời ngàn xưa tới

nay. Rung nhạc đó đây cho đời ngát ngát.

Cho tơ trùng đờn hồ phím loan, Thê lương mây nước sắt se cung

hàn. Ôi tâm hồn nghệ sĩ chìm trong hương thắm. Nhớ phút khêu

ly, hôn mê tuyết hoa, Ngọc Lan (Ngọc...)
Puis al Coda

⊕ Coda pour finir
mf
Mờ mờ trong mây khói, men nồng u ấp duyên hững hờ.

Calendo FINE
Dần dần vương theo gió, tơ lòng dâng bao cùng thương nhớ.

Nguyệt Cầm

(1956)

Nhạc: CUNG TIẾN

Thơ: XUÂN DIỆU

Đêm mùa trăng ủa làm võ hồn ta Ngập ngừng

xa xuôi thu dôn lá ủa trôi qua. Sầu thu sầu lên

vút mịt mù mà e nhớ hương mùa thu.

Trăng tâm dương lung linh bóng sáng từng thoáng lệ

ngân mà hồn phân vân cuồng điên nhớ. Long lanh tiếng

Nguyệt Cầm tiếng đàn trầm. Ai nhớ

nương tử một đêm nao trăng thanh trong lời

hát chết theo nước xanh chết theo nước xanh. Ôi đàn trăng

cũ làm vỡ hồn anh Long lanh long lanh trăng chiếu một

mình khơi khơi khơi nhạc lắng tơ ngời. Nguyệt

cảm ôi từng lệ ngân chết từng mùa xuân. Đêm ngời men

nhớ nhạc tê người thở xưa Trăng sầu riêng

chiếc Trăng sầu riêng chiếc sầu cho tôi Bao

giờ hôn ghé bốn bề sao ngập hôn xanh biếc trời

cao. Kia thuyền trăng trắng nhớ Tâm Dương nhớ nhạc

vàng đêm ấy thuyền neo bến ấy. Nguyệt Cầm nghe nấc từng

câu, có hàng mây trắng về đâu? Mắt chìm sâu, đêm lắng đời

sâu Nguyệt Cầm khơi mãi tình sâu Khơi mãi nguồn

Đêm mùa trăng úa làm vỡ hồn ta Ngập ngừng

xa xuôi thu dòn lá úa trôi qua. Sầu thu sầu lên

vút mịt mù mà e nhớ hương mùa thu.

Trăng tâm dương lung linh bóng sáng từng thoáng lệ

ngân mà hồn phân vân cuồng điên nhớ. Lòng lạnh tiếng

Nguyệt Cầm tiếng đàn trâm. Ai nhớ

nương tử một đêm nao trắng thanh trong lời

hát chết theo nước xanh chết theo nước xanh.

Ôi đàn trâm cũ làm vỡ hồn anh

Nhấn mây

(1954)

Nhạc và Lời : XUÂN TIÊN

Mây ơi! Về đây theo gió cùng

bay. Gieo ý thơ vàng đỏ đây. Ngàn lời chim hát yêu

đời... Chim ơi! Dừng đây đôi cánh ngàn phương.

Muôn cánh hoa hồng thắm hương. Cùng chim đón chào tình

thương. Dừng đây hoàng hôn tím sương trời. Dừng đây, mây

ngát hương yêu đời. Ngàn hoa ngát ngát cùng cười theo ý

thơ vàng chiều chiều thắm tươi... Ca

lên. Ngày vui xưa đã về đây... Chim hát vang lưng dưới

mây. Đời tươi sáng cùng bừng say...

Ngày về

(1949)

Nhạc và lời: HOÀNG GIÁC

1. Tung cánh chim tìm về tổ ấm.

2. Trông bốn phương mờ hàng lệ thắm.

Nơi sống bao ngày giờ dầm thắm. Nhớ phút chia

Mơ đến em một ngày dầm ấm. Nhớ phút chia

ly ngại ngừng bước chân đi luyến tiếc bao nhiêu ngày xanh.

phôi cùng ai dứt đau thương, tìm đến em nay còn đâu.

Tha thiết mong tìm về bạn cũ. Nhưng cánh chim mịt mùng bạt

Năm tháng phai mờ lời hẹn ước. Trong gió sương hình người tình

gió. Lắng tiếng chim xanh ngày vui hát tung
mến. Oán trách ai quên lời thề lúc ra

bay mờ khuất xa xôi nghìn phương. Trên đường tha hương vui gió
đi, thôi ước mơ chi ngày mai. Phong trần tha hương bao nhớ

sương riêng lòng ta mang mối nhớ thương. Âm thầm thương
thương, tim buồn ta mơ đôi bóng huyên. Lưng trời âu

tiếc cho ngày về, tìm lại đường
yếm bay tìm đàn. Lòng nguyện giờ

tơ nay đã dứt Nghe tiếng chim chiều về gọi gió.
đây quên, quên hết. Ta sống không một lời triu mến.

Như tiếng tơ lòng người lạc bước. Nhấp chén men
Như bóng con đò chiều lạc bến. Lơ lững trôi

say còn vương bóng quê hương dừng bước tha hương lòng đau
qua cùng ngày tháng ối a duyên kiếp sau ta chờ nhau.

Nhạc sầu tương tư

Nhạc và lời: HOÀNG TRỌNG

Lento espressivo

Chiều rơi cho lòng lạc loài chơi vơi. Ngày

rơi ai buồn giây phút qua rồi. Thời gian lưỡng phụ cho ai mãi

đâu, lưỡng hận cho ai mãi đâu, muôn kiếp u

sầu. Chiều ơi trôi về miền nào xa xôi. Tìm

ai tiếng lòng thốn thức vấn dài. Tình

oi mắt lệ chan chứa khắp nơi, gió đừng khóc nữa gió

oi. Tan nát toi bời. Mây trời bơ vơ mang theo niềm

nhớ. Ánh trăng vàng úa soi bóng hình ai phương trời nào

đây. Mỏi em thơ ngây mái tóc vương dài. Đôi mắt u

buồn lệ thấm đêm nào ướt hoen khăn hồng. Vì

đâu cho lòng tràn đầy thương đau. Vì đâu cho đời ta xa cách

nhau. Ngày trời xóa tình duyên cũ nghĩa

xưa đắm chìm theo lớp gió mưa trong cõi xa mờ.

Nhớ rừng hoang

(1954)

Nhạc và lời: TRỌNG KHƯƠNG

Rumba lent

Đạo nhạc

Xa

xa rừng lau uốn mình nghe đêm về bên thác ngàn.

Hoang vắng lời chim nào nùng buồn tiếng sâu trong ngàn

cây. Say sưa lòng ta thần thờ khi mơ hồ ước rừng

hoang. Còn nhớ những đêm trăng nào ta lắng nghe hồn gió

dàn. Hàng cây xưa vẫn âm thầm chờ trăng nước
 hương xưa vẫn theo về trong bao giấc

lên. Ngàn bóng liễu vẫn in hình mơ bên hồ
 mơ. Hình bóng cũ vẫn âm thầm in bên dòng

cũ. Đàn nhạc mãi những cung hồ rung bên suối
 suối. Còn nhớ mãi tiếng chim rừng ca trong nắng

mơ. Giờ đã mất phút hư huyền ta nhớ rừng
 mai. Và những phút trăng mơ màng soi lá vàng

xưa. Tiếng sáo vẫn vương khúc hát lững lờ. Ôi biết bao

giờ; Ta đi tìm em. Tìm rồi. Rừng hoang ơi.

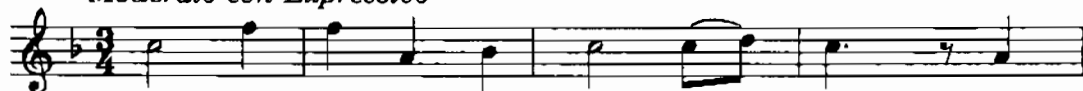
Rừng hoang ơi... Rừng hoang ơi... ơi...

Nụ cười sơn cước

(1950)

Nhạc và lời: TÔ HẢI

Moderato con Expressivo

Tôi nhớ mãi một chiều xuân chia phôi. Mây

mờ buông xuống núi đồi và trong lòng mưa hơn ở ngoài

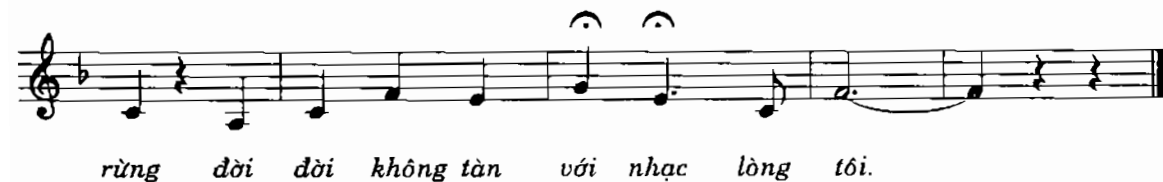
trời Cỏ cây hoa lá thương tiếc mãi người

đi và dâng sâu lên mi mắt người về.

Ngơ ngẩn đàn chim ngừng tiếng hát. Hoa xuân đang

Quê hương

(1952)

Quê ai khói lửa ngập trời
Con tim se sắt trông vời quê tôi
lặng nhỏ tôi bời

Nhạc và Lời : HOÀNG GIÁC

Ai qua miền quê binh khói, nhân giúp rừng nơi xa

xôi: Tôi vẫn mơ lùm tre xanh ngát. Tim sắt

se cảnh xưa hoang tàn. Bao nhiêu ngày vui thơ

Ếu, bao nhiêu lều tranh yêu

dấu. Theo khói

binh lều tan tre nát. Theo khói binh lòng quê

héo

tàn Ôi quanh hiu, ôi quanh hiu. Lòng quê

khó

héo. Luyến tình quê luyến tình quê hẹn sẽ

trở

về. Về quê xưa để sống êm đềm giấc

mơ Về quê xưa tìm bóng những ngày đã

qua. Và say sưa cuộc sống bên ngàn lũy

tre. Xa lánh cuộc đời khát khe trăm đau nghìn thương.

Tình quê hương

(1954)

Nhạc và Lời : TRỌNG BẰNG

Ruộng đồng đây bao la, nhà thờ quanh quê
Dù lời ai gian ngoan vạch mặt mưu xâm

ta, Lúa vàng in ngòi nước quanh làng. Chiều chiều
lãng, Quyết thù, không lia xóm xa làng. Đành lòng

ngân vang chuông giáo đường Đòi đòi sống yên
sao cho đao cắt ruột Ngày giặc chiếm quê

lành, muôn bóng thuyền trên sông ngược xuôi. Phố
nhà bên giáo đường hung hăng tàn phá. Đứng

bên tấp nập những người chợ ồn ào vui.
lên giết giặc giữ từng mảnh vườn bụi tre.

Nhờ ơn Chúa ban phúc lành ta gắng công cấy
Giờ đây hát vui thanh bình ta bước theo Bác

cày mùa tốt xưa nay Cá thu về nặng lưới trên
Hò đời sáng tự do Đất Thánh lại đẹp mát thơm

tay. Sống yên lành đầm ấm nơi đây Nhờ
tho. Sống yên lành thờ Chúa như xưa. Ở

xưa ông cha ta mồ hôi, nắng mưa khó khăn đem
đây đất ta ta cày sâu gánh rau mía ngon qua

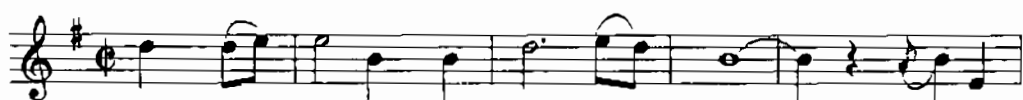
lại tốt tươi ruộng đồng làng quê ta. Đời ta
câu trước sau lợn, gà rộ nhà ta. Hòa bình

thêm thấm tình quê hương thiết tha
ca chuông nhà thờ vang xa xa

Ông lái đò

Nhạc và Lời : HIẾU NGHĨA

Một di vãng từ ngàn xưa chiều rọi. Mỗi chiều

về sóng lại giữa hồn ông. Ông chỉ muốn cuộc

đời xưa đen tối. Xóa nhòa đi trong cùng tận đáy

lòng! Mỗi ngày nào trên bến sông vắng lặng.

Đời buồn tênh như lỡ một cung đàn. Thuyền đò

ông mang nặng sầu cô quạnh. Lặng lẽ đưa bao

khách lạ sang sông. Khách qua đò ngày xưa hờ hững

quá! Trả công ông để lại một vài xu! Họ với

ông hai cánh đời xa lạ! Sang sông rồi không

một tiếng phàn ưu! Ông lái đò giờ dậy già yếu lắm!

Cũng thấy lòng sông lại tuổi đôi mươi Hồn rung

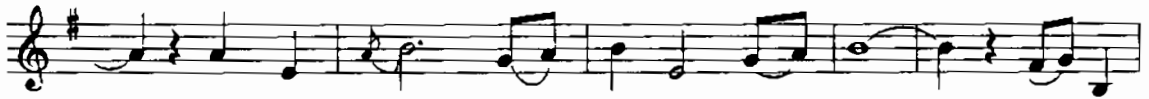
mạnh trước cảnh đời tươi thắm. Nỗi mừng vui không

thốt được nên lời! Từ hôm đó bến đò ông sống

dây. Bao nhiêu chiều đưa đón khách sang sông

Những người khách không giống ngày xưa ấy. Họ về

dây hòn nặng trĩu bên lòng. Và từ đó bên

hàng lau là lướt. Khách ngày xưa không trở lại sang

sông. Nên mỗi chiều thả thuyền trên bến

nước. Ông lái buồn đưa mắt mỗi mòn trông.

Sơn nữ ca

(1948)

Nhạc và Lời : TRẦN HOÀN

Một đêm trong rừng vắng.

Ánh trăng chênh chếch đầu ghềnh thấp

thoáng bóng cô sơn nữ miệng cười xinh xinh.

Một đêm trong rừng núi Có anh lữ khách nhìn trời xa

xa. Ngắm trăng say đắm một mình bàng khuâng.

Một đêm trong rừng vắng.

Có cô sơn nữ miệng cười khúc

khích. Ngắm anh lữ khách rời lòng băng tuyết.

Một đêm trong rừng núi. Có anh lữ khách nhìn trời xa

xa. Biết đâu sơn nữ nhìn mình đắm đắm. Sơn nữ

ơi. Đời ta như cánh chim

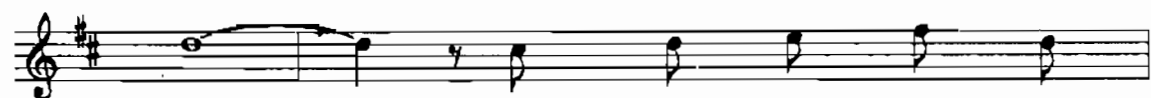
chiều phiêu bạt thời gian vun vút trời mây.

Sơn nữ ơi. Đừng làm thác nước cho

lòng khô cạn từ nay nước mắt đầy vơi. Sơn nữ

ơi. Thời gian trôi cuốn bao

làn bên rừng đầy hương bát ngát trời thu.

Sơn nữ ơi. Đành lòng sống với bên

rừng thơ mộng cùng hoa với lá ngàn hương.

Hãy nhìn trăng lên. Rồi lu mờ dần. Hãy nhìn mây bay.

Thiệt tha về ngàn chờ đợi tay người sơn nữ.

Khi nhìn chim bay, bay đi tìm đàn.

Khi nhìn gió cuốn. Lá thu rời cành cuốn bay

lên người sơn nữ. Sơn nữ ơi làm chi cho đớn đau

lòng trong một thời gian rồi thương rồi nhớ. Sơn nữ

ơi. Hoàng hôn xuống dần đợi chờ ai đây?

Suối Mơ

(1946)

Nhạc và lời: VĂN CAO

NHỊP CHẬM ÊM

Suối mơ! Bên rừng thu vắng, giòng

nước trôi lững lờ ngoài nắng. Ngày chưa đi sao gió vương?

Bờ xanh ngắt bóng đôi cây thùy dương. Suối

ơi Ôi nguồn yêu mến, còn ghi khi bóng ai tìm

đến. Đàn ai nấn buông lưu luyến. Suối hát theo đôi chim

quyên. Từng hẹn mùa xưa cùng xây nhà bên

suối. Nghe suối róc rách trôi hoa lừng hương gió ngát.

Đàn ai đùa trong khóm lá vàng tươi.

Tơ đàn chùng cùng với tháng năm, rừng còn nhớ tới

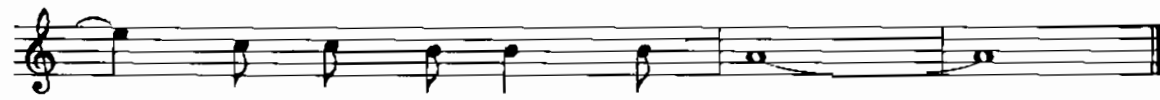
người. Trong chiều nào giữa chốn đây, hồn cảm lắng tiếng

đời. Suối ơi Nghe rừng heo hút, giòng

em đùa lá khô già trút. Còn như lưu hương yêu dấu.

Với suối xưa trôi nơi đâu?

Tạ từ

(1952)

Nhạc và Lời : TÔ VŨ

Rồi đây khi mùa dứt chiến
chinh. Gió dâng khúc đàn thanh bình. Ta đi tìm
thơ muôn phương gót in núi rừng thâm
u và lướt trên muôn trùng sóng. Lời
anh thâm ước khi nao. Dưới trăng giữa
mùa hoa đào. Trong anh dư âm còn vang tiếng
đồng. Lầu chiều còn luyến ánh hồng lâu xây trong

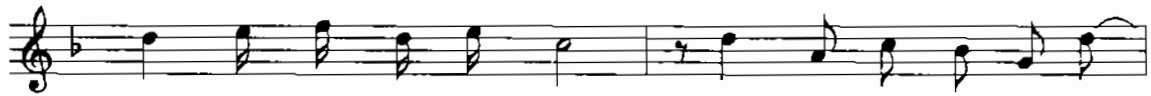
không sóng gió rớt chia ly. Phồn

hoa em chia tay ra đi. Đưa chân dừng bước bên

câu già từ mấy câu. Khi về son thắm lòng

người thu cánh tạ mây trời. Nếu tình quê đôi lần nhắc

miền quê xa xôi. Mỗi khi vang âm ngàn phương. Nhạc

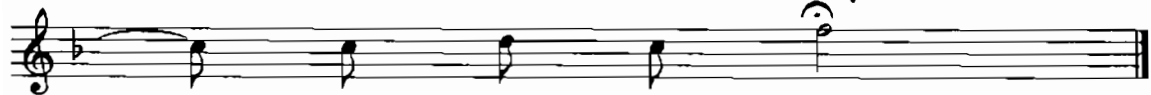
chinh nhân trong chiều sương. Em có mong giòng sông cũ

vẫn xuôi niềm thương. Tình anh như thông dầu non. Vời

cao trong mây buồn đứng. Muôn kiếp có liêu.

Ngàn năm còn reo.

Tà áo xanh

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

Slow

Gió bay từ muôn phía tới đây ngập hồn anh rồi
(Biết) nhau để mà nhớ, nhớ nhau để sâu dâng tình

tình lên chơi vui Thuyền anh một lá ra
trần ôi mong manh Người mơ một sớm đến

khơi về em phong kín như mây trời đêm đêm ngồi chờ
anh rồi đi đi mãi cho anh sâu đêm đêm ngồi chờ

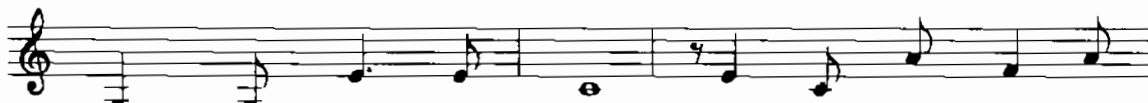
sáng, mơ ai. Mộng nữa cũng là không, ta quen nhau mùa
sáng, mơ ai. Mộng nữa cũng là không, ta quen nhau mùa

thu, ta thương nhau mùa đông, ta yêu nhau mùa
thu, ta thương nhau mùa đông, ta yêu nhau mùa

xuân dễ rồi tàn theo mùa xuân. Người
xuân dễ rồi tàn theo mùa xuân. Người

về lặng lẽ sao đành. Anh còn nhớ em nói
về lặng lẽ sao đành. Anh còn nhớ em nói

rằng sao mùa xuân lá vẫn rơi? Sao mùa xuân lá vẫn
rằng sao mùa xuân đến không vui? Sao mùa xuân đến không

bay? Em ơi có hoa nào không tàn có trời nào không
tươi? Em ơi có trăng nào không tà, có điều nào không

mây có tình nào không phai. Em còn nhớ anh nói
bay có tình nào không say. Em còn nhớ anh nói

rằng khi nào em đến với anh xin đừng quên chiếc áo
rằng tâm hồn anh dễ chóng quên tâm tình anh dễ chóng

xanh. Em ơi có đầu ngò đến
 phai. Em ơi có đầu ngò đến

rằng có màu nào không phai như màu xanh ái ân.
 rằng có tình nào không phai như tình anh với em.

Rồi chiều nào xác pháo bên thềm tàn mác
 Rồi chiều nào băng giá tâm hồn tìm đến

bay. Em đi trong xác pháo anh đi không ngược
 nhau. Em mơ trong tiếng hát anh mơ trong nét

mắt thôi dành em. Lúc anh ra đi lạnh
 bút đa tình sao. Trách sao hoa xưa còn

giá tâm hồn. Hoa mai rơi từng
 có lúc tàn. Nhưng riêng anh dệt

cánh trên đường. Lạnh lùng mà đi luyến tiếc thêm
 mấy cung đàn, nhạc đời còn ghi những nét thương

chi. Hoa tàn nhạc bay theo không gian. Biết...
 yêu Hoa tàn tình tan theo không gian...gian.

Thiếu phụ Nam Xương

Nhạc và Lời: THẨM OÁNH

Ai đời còn nhớ chăng? Xóm Nam Xương có một

nàng. Lòng trinh muôn đời muôn kiếp mang xuống tuyến

đài cam ức ôm hờn ôi! đến bao tan. Từ chổng ra

đi chiến tranh phân kỳ, rầu rầu chiếc thân tàn canh soi

bóng. Ôm con nhớ thương ngọt lòng chờ ngày khang

thái tái lai rức hồng ánh xuân. Con

thơ chiều đêm hoài kêu nhớ cha khi ánh đặng soi mờ bóng

nhòa. Chỉ bóng tường dụ dỗ đối con thơ Rằng: "Đây chính

cha đêm tối mới về cùng con". Rồi từ đó ánh đèn tàn

đêm. Hình nàng in trên vách tường. Con dõn

đùa nô bóng cha nhộn nhàng. Nào ngờ

đâu vì đó ly tan! Người chạ sau ít lâu hồi

huang. Một sáng quang minh chim ngàn kêu đàn mừng

mừng tủi tủi mang mang. Nàng bé con ra: "Đáy bố đã về cùng

con". Thằng bé kêu rằng: "Không, không bố tôi đêm tối mới

về; không, không bố tôi đêm tối mới

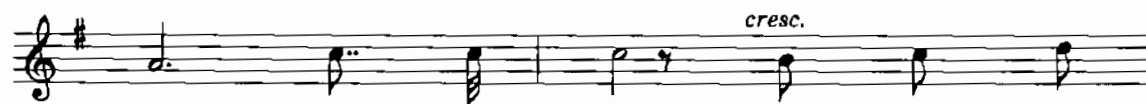
về; không, không bố tôi đêm tối mới về". Ôi! đau

thương, ôi ly tan! đau đớn cho

nhau chua xót cho nhau chim thương lia đàn. Ôi! đau

thương ôi! nguy nan! Cuồng ghen sôi

máu phũ phàng dày đặc nát tan. Trời thấu cho lòng thiếp

chàng! Trinh chuyên mang oan phụ chàng! Xin

dem thân như hoa tàn trôi đi, trôi khuất, xuôi với nước giòng Hoàng

giang. Bóng đêm mờ đèn khêu u uất chàng bỗng con

thơ in bóng lên tường. Thằng bé vui

mừng kêu: "Đây bóng cha đêm tối đã

về, đây đây bóng cha đêm tối đã

về đây đây bóng cha đêm tối đã về". Ôi! nghi

oan! ôi ly tan, đau đớn cho

nhau, chua xót cho nhau chìm thương lia đàn. Ôi nguy

nan, ôi đau thương cuồng ghen sôi

máu lờ rồi tình đã nát tan! Bông

con đứng trông theo giòng Hoàng Giang. Tình

oan ngợp mây u ám, muôn năm mới hờn bao tan nơi cửu

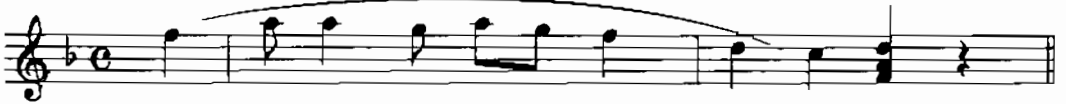
tuyên cho đời còn nhớ quên?

Thiên Thai

(1945)

Nhạc và lời: VĂN CAO

LENTO EXPRESSIVO

Tiếng ai hát chiều nay vang lừng trên sóng.

Nhớ Lưu Nguyễn ngày xưa lạc tới Đào Nguyên.

Kìa đường lên tiên, kìa nguồn hương duyên theo

gió tiếng đàn sao xuyên. Phím tơ lưu luyến,

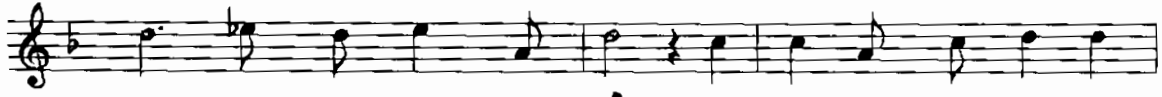
máy cung u huyền. Máy cung triu mển, như nước reo mạn

thuyền. Âm ba thoáng rung cánh đào rơi. Nao

nao bầu sương khói phủ quanh trời. Lênh

đênh dưới hoa chiếc thuyền nan. Quê hương dân xa lớp núi

ngàn. Bâng khuâng chèo khua nước Ngọc Tuyền. Ai

hát trên bờ Đào Nguyên. Thiên
(Thiên)

thai chốn đây hoa xuân chưa gặp bướm trần gian.
Tiên chúng em xin dâng hai chàng trái đào thơm.

Có một mùa đào dòng ngày tháng chưa tàn qua một
Khúc nghệ thường này đều cùng mùa vui bầy tiên theo...

1. *lân.* *Thiên...* *...đàn.* *Đàn*

2.

soi trăng êm nhạc lắng tiếng quyện dây

đó nổi lòng mong nhớ. Nay khúc bỗng lai là cả một thiên

thu trong tiếng đàn chơi vui. Đàn xui ai quên đời dương

thế, đàn non tiên, đàn khao khát khúc tình duyên. Thiên

thai ánh trăng xanh mơ tan thành suối trần gian.

Ái ân thiên tiên em ngỡ phút mê cuồng có một

lân. *Allegro* *Mafestoso* *Gió hát trăm tiếng ca.*

Tiếng phách dòn lảng xa. Nhắc chi ngày xưa đó đến xe

buồn lòng ta. *A tempo*
Đào Nguyễn trước
(Đào Nguyễn trước)

Lưu Nguyễn quên trần hoàn. Cùng bây
Lưu Nguyễn khi trở về. Tim Đào

tiên đàn ca bao năm Nhớ
Nguyễn, Đào Nguyễn nơi nao? Những

quê chiều nào xa khơi. Chắc
khi chiều tà trăng lên. Tiếng

không đường về tiên nữ ơi.
ca còn rền trên cõi...

Đào Nguyễn trước...
...tiên.

Thu quuyến rữ

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

SLOW

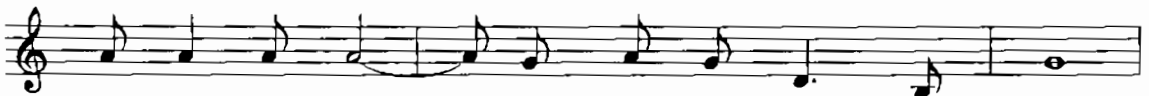
INTRODUCTION

Anh mong chờ mùa thu.

Trời đất kia ngả màu xanh lơ. Đàn bướm kia đùa

vui trên muôn hoa. Bên những bóng hồng đẹp xinh.

Anh mong chờ mùa thu. Diu thế nhân dân vào chốn Thiên Thai.

Và cánh chim ngập ngừng không muốn bay. Mùa thu quyến rũ anh

rời. Mây bay về đây cuốn trời. Mưa rơi làm rụng lá

vàng. Duyên ta từ đây lỡ làng. Còn đâu những chiều dệt cung đàn

yêu. Thu nay vì đâu nhớ nhiều. Thu nay vì đâu tiếc

nhiều. Đêm đêm nhìn cây trúc lá lòng thấy rộn

ràng ngô bóng ai về. Anh mong chờ mùa

thu. Tà áo xanh nào về với giấc mơ. Màu áo xanh là

màu anh trót yêu. Người mơ không đến bao giờ.

Thu vàng

Nhạc và Lời : CUNG TIẾN

Chiều hôm qua lang thang trên đường.

Hoàng hôn xuống chiều thắm muôn hương.

Chiều hôm qua mình tôi băng khuâng.

Có mùa thu về tơ vàng vương vương... Một mình đi lang

thang trên đường. Buồn hiu hắt và nhớ băng khuâng.

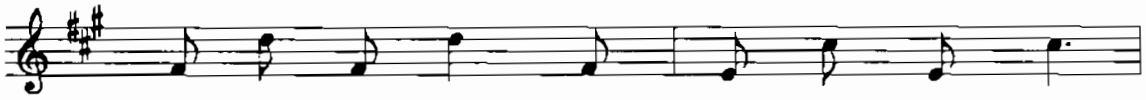
Lòng xa xôi và sầu mệnh mông. Có nghe lá vàng nào

né rơi không? Mùa thu vàng tới là mùa lá vàng rơi.

Và lá vàng rơi khi tình Thu vừa khơi.

Nhặt lá vàng rơi xem màu lá còn tươi

nghe chừng như dây màu tề tái.

Chiều hôm qua lang thang trên đường. Nhớ nhớ buồn buồn

với chân chường. Chiều hôm nay trời nhiều mây vương.

Có mùa Thu vàng bao nhiêu là hương.

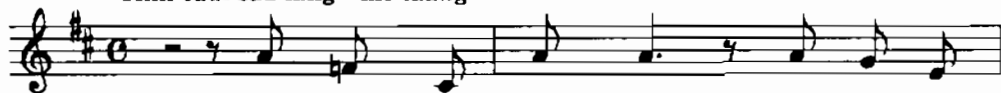
Tiếng chuông

chiều thu

(1948)

Nhạc và Lời : TÔ VŨ

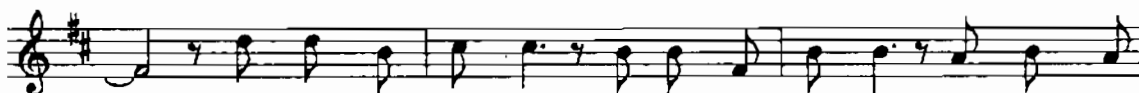
Tình cảm sâu lắng - mơ màng

Lá thu nhẹ rơi rơi. Nắng thu vàng

phai phai. Ai về âm thầm nẻo cũ bằng khung tình xưa?

Hiu hiu luồng hơi may Du du làn mây bay. Ai nhận theo

mây miền quê vắng vắng xa đó ngàn dâu thưa? Từ

miền xa tiếng chuông ngân. Hối buông lộp lộp theo gió vàng. Từng

cơn sóng mờ xóa dần trong sương lắng. Lá thu nhẹ

roi roi. Hồn ta chìm đắm tiếng chuông xa vời. Hối

chuông ngân nga trong chiều thu ngợp gió. Ngân

tiếng thiết tha êm đềm ru lời thu. Ai xót ly

hương máy thu vàng úa. Nhạc say mùa xương máu. Tóc

xanh bơ phờ bù rối máy dây tơ huyền ngạt khói. Dạn dày đời

mới. Ngọt ngào đường tơ Hối chuông ngân nga ru hồn mơ.

Ngày thăm đường cũ vang vang bước chân người
Ngày thăm đường nắng vang vang gót chân reo

về. Hoa vàng phơi phơi. Thu bưng nắng xuân tràn
mừng. Hoa vàng phơi phơi. Thu tràn sóng xuân tung

trẻ. Người phương trời xa xôi. Gửi em lời
bừng.

yêu thương. Khi lòng mơ màng trầm lắng tiếng chuông chiều thu.

Ngày lại ngày tiếng chuông tan. Tình thu cuộn lá thu
Ngày nào khi chiến chinh xong. Hỡi chuông vui reo muôn

úa vàng. Chuông ran lời nhắc nhở. Người em, đẹp
tiếng đồng. Chuông ra lời ước cũ. Tình ta đẹp

xa anh. Đừng như là nắng thu phai phai dần.
bao nhiêu. Hồn anh thấm nhận tiếng chuông ban chiều.

Tiếng dân chài

(1954)

Nhạc và Lời : PHẠM ĐÌNH CHƯƠNG

Moderato Marcato

Đêm dăng với ngọn triều, Dô à
Dô dô dô hò hò Tay bàn

dô kéo thuyền nhỏ neo. Vi vu bướm lên cao Dô à
tay siết chặt trôi mau. Sông sâu (là) sông sâu Sông này

dô sóng reo dạt dào. Trăng lên vừa nhô xa. Con thuyền
nuôi sống dân chài nghèo. Anh em cùng ra đây khoang thuyền

trôi trong trời bao la. Mái chèo này cheo xa tấp bến
đây tay chài tay lưới. Ấy...

bờ. Mau cùng nhau anh em ta ...đời nhọc nhằn mà

vui. Ở này anh em ơi! Tôi nhớ một chiều ánh

lửa hồng soi thân yêu. Đâu bóng tre xanh, đâu mắt mẹ

hiên giọt lệ rung rung chờ mong bóng con. Ở này

anh em ơi! Hương khói gia đình bát ngát trong câu mong

chờ! Đêm khuya mơ hồ chan hòa bao tiếng ta hò

Hò ó hò, hò dô ta lẳng lẳng mà nghe ơ ơ

hò dô ta. Đêm nay thuyền ngược Trường giang. Cho

mai sớm được vui khoang cá đây. Ó hò, hò dô ta lẳng

lẳng mà nghe ơ ơ hò dô ta. Lưới vung chụp

ánh trăng vàng, mờ hời tôi đổ xuống hàng bờ lau. Ô hò,

hò dô ta lẳng lẳng mà nghe ơ ơ hò dô ta.

Ơi ơi đời sống dân chài, đêm đêm soi bóng sóng

dài mà ca. Ô hò hò dô ta lẳng

lẳng mà nghe ơ ơ hò dô ta. Sóng ru đợt

vỗ lênh đênh, tiếng reo cơn gió bập bênh thuyền ta.

Hò dô ta. ơ ơ hò dô ta hò dô ta ơ ơ hò dô ta.

Ô ô ô
Ô hò hò dô ta lẳng lẳng mà nghe ơ ơ hò dô ta

ô ô ô hò
hò dô ta dô ta dô hò

Tiếng thời gian

(1949)

Nhạc: LÂM TUYẾN
Lời : DẠ CHUNG

Mưa rơi hiu hắt ai sầu mùa đông. Không gian u

ám sương mờ, mờ buống. Xa trong đêm vắng chuông buồn, buồn

ngân Mùa đông xưa rét mướt, bến sông ngừng

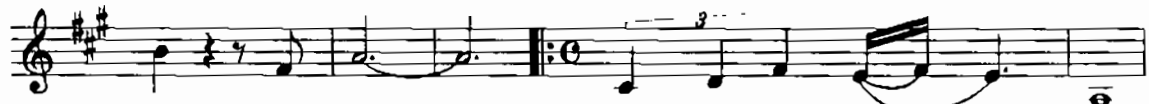
chân. Chờ ai trong tà tái, lắng nghe, chuông than.

Thời gian trôi tan tác, mang theo ngày xuân.

Mưa đêm nay khóc thắm. Cuộc đời ấm đã

theo thời gian. Ngoài kia gió sương mờ.

Lìa cây lá giang hồ. Về đâu! Về đâu!

Ngày xuân thoát đi dần. Lòng ta tái tê... sầu.

Người cười nhưng ta vẫn khóc thắm. Đời chim bặt gió

Kìa ai thoáng mơ hồ. Ngừng chân dưới mưa

dầm. Nhìn lâu nguy nga ước mơ thắm Bao nhiêu xuân qua

Lòng không tình yêu.....

Tiếng xưa

Nhạc và lời: DƯƠNG THIỆU TƯỚC

Hoàng hôn lá reo bên thềm. Hoàng hôn rơi bởi lá
(Hoàng) hôn gió sương lạnh lùng. Hoàng hôn bao niềm nhớ

thu sương mờ ngậm ngùi xuân xanh. Bâng
nhung thiết tha đàn rung tiếng tơ vấn

khuông phím loan vương tình. Đâu bóng trắng
vương trôi theo mây mờ Đâu khúc cô

xưa mơ khúc nghệ thường phai tàn một thời liệt
liều duyên dáng tiêu điều dư âm chìm theo giòng

oanh xa đưa gió mây lạnh lùng. Chiều
 Châu tràn lan sóng vươg mạch sâu. Đàn

thu nhớ nhung vì dàu, thắm đôi giọng
 ói thiết tha vì dàu, tiếng xưa trầm

châu tiếc thay tại sao đành lỡ làng man
 ngâm lắng rung đường tơ bao mơ màng. Lưu

mác khói hương bay dịu dàng như tóc mây
 luyến hương thu thêm dịu dàng. Ai có hay

vương dáng liễu mơ màng cung đàn nhỏ lệ Tầm
 chãng. Say khúc ưu tư, gió sương chiều theo buồn

Dương ai đó tri âm biết cùng. Hoàng...
 mơ ai đó tri âm hững... ...hờ.

Tiếng còi trong sương đêm

Nhạc và lời: LÊ TRỰC

Rumba mélodie

Bến nước gió rét òa thưa khách sang.
Kể lúc vắng bóng người chinh chiến xưa

Lau xanh ven sông mờ rung bóng trăng
Đã cảm giữa gió mùa thu thổi đưa,

*Đêm nay không gian chìm trong giá băng
Đêm nay đông sang mà tin vẫn chưa,*

*Con dò sang ngang
Đưa dò về... ..xưa*

Mà đoàn hùng binh âm thầm xông lướt trong sương

Hối còi còn vang như hòa lẫn theo người lái dò ru

Tiếng còi trong sương đêm Tiếng còi trong sương

đêm theo gió đưa đi buồn nghe vi vu oán than

Thôi toán quân đi rồi, thôi toán quân đi rồi... Hơ hò hơ

hơ hơ hơ đi rồi

Con ơi! lòng mẹ ù

ê thương cho chông mấy dăm son khê. Khi ra

đi có hứa thu nay về mà hôm nay lá

thu đã rơi tràn rồi mùa đông sang qua luôn mòn mỏi trông đau

buồn Hò hơ hơ hơ hơ hơ hơ

Tiếng còi trong sương đêm Tiếng còi trong sương

đêm theo gió đưa ôi buồn nghe vì vu oán than

Thôi khóc chi đau lòng con cứ an giấc nồng Hơ hò hơ

hơ hơ hơ bèn lòng Hơ hơ hơ, Hò hơ ...

Tình ca

Nhạc và lời: HOÀNG VIỆT

1 Khi hát lên tiếng ca gọi về người
2. Khi đã nghe tiếng ca của lòng người

yêu quê ta. Ta át tiếng gió mưa thét gào cuộn
yêu phương xa. Em hãy ngược mắt lên vui nhìn trời

dâng phong ba. Em ơi nghe chãng lời
xanh quê ta. Chim bay giăng giăng ngoài

trái tim vọng ra. Rung trong không gian mặt
nặng xuân đẹp thay! Tan cơn phông ba lòng

biển sôi âm vang. Qua núi biếc ngập
đất yên rồi đây. Em hãy nở nụ

chùm xa xa. Qua bóng mây che
cười tươi xinh. Như cánh hoa xuân

mờ quê ta. Tiếng ca đời đời chung
chào riêng anh. Nói nhau nghìn lời qua

thủy thiết tha. Em có nghe tiếng
đôi mắt xanh. Ta hát chung tiếng

ca chưa đựng hận thù sâu xa.
ca vang dội từ nghìn phương xa.

Đã biến tình đôi ta thành những cánh sao tỏa
Xua kẻ thù đi mau dập tắt chiến tranh dẫm

sáng. Vượt băng băng qua đêm
máu. Đạp tan ngay bao đau

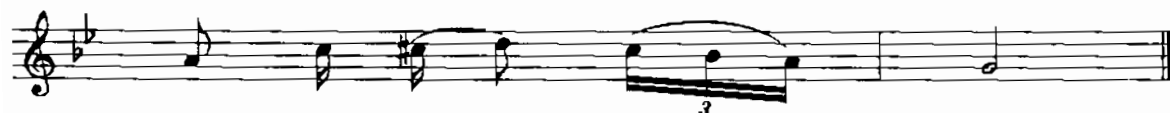
tối tìm hương hoa! Bến nước Cửu Long còn
khổ và chia ly! Giữ lấy đức tin bền

đó em ơi. Bãi lúa nương dâu còn mãi muôn đời.
vững em ơi. Giữ lấy trái tim đời sống yêu đời.

Là còn duyên tình ta thắm trong tiếng
Làm một bài tình ca của đời lúa

ca không thể xóa nhòa.
ta. Dâng cả bao người.

Tình nghệ sĩ

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

SLOW

Đây khách ly hương mấy thu vàng ấm.

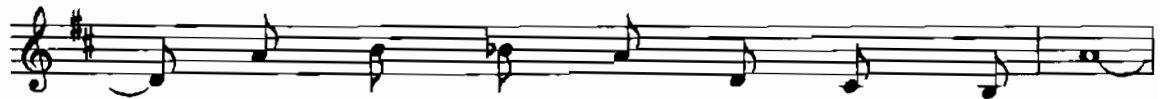
Nơi quán có đơn mơ qua tròng sóng.

Mơ tái bên em em tỏ quảng mắt

Em tôi ngập ngừng trong tấm áo nhung.

Tung phấn hương yêu qua muôn lời hát.

Bay tới bên em tới em thăm nhắc.

Đáy ý tơ xưa đầu duyên tình cũ.

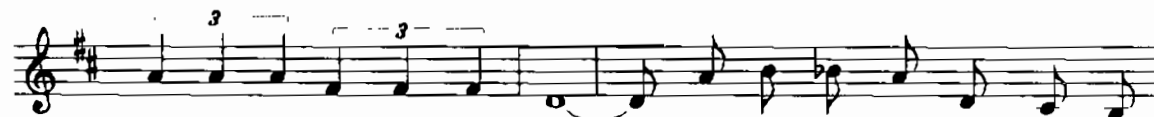
Bóng anh phai dần ái ân tàn theo. Mỗi tình nghệ

sĩ như giấc mơ. Chóng tàn vì vương muôn ý thơ.

Mỗi chiều ngàn tiếng tơ khóc than còn

nhắc mãi tới đêm nao trăng về. Theo gió tha hương bay về miền

xưa. Nâng phím tơ lên mấy cung là lời.

Đáy phím đưa duyên dây hoa đợi bướm.

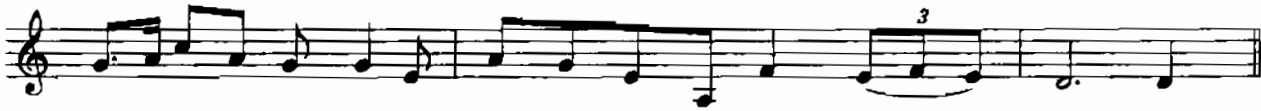

Lá thu là cảnh nhớ hoa ngàn xưa.

Tình quê hương

(1946)

Nhạc và Lời : VIỆT LANG

Ngân
Lòng

dâu xanh ngdt máy nếp tranh xa mờ tiếng sáo
trai muôn thuở những bước chân giang hồ kiếp sống

bay dập dề đường về thôn xưa. Tình quê lai láng dưới trời
tung bụi mờ một chiều chia phôi. Đường đi xa tấp táng ngày

thu, khói xây thành chập chùng xa đưa. Cảnh to
trôi nhớ nhung hoài nhạc sâu chơi vui. Lòng say

liều thấp thoáng bên hồ mùa nhớ nhung dòng nước lững
mê dấu bước ra đi vì núi sông ca khúc nguyệt

lờ. Ta ra đi một chiều thắm vang lời
thê. Bên nương dâu đường xanh ngắt ta về

ca buồn trong khóm lá nổi u hoài ngày tháng khôn
đây. Chiều mơ gió mát bóng chiều tà tràn thắm hương

người. Miên xa thương nhớ. Tình quê hương thiết tha buồn
quê. Đây đây khóm lá này đây bao nếp tranh mờ

lắng nhận theo lời gió. Mùa trăng êm tiếng tơ một
xóa những khi chiều xuống. Đây đây bao thiết tha êm

trời còn vương. Ôi buồn nhớ quê hương. (Lòng...)
đêm tình thương. Ôi buồn nhớ quê hương.

Trăng mờ bên suối

(1955)

Nhạc và lời: LÊ MỘNG NGUYÊN

Người hẹn cùng ta đến bên bờ suối.

Rừng chiều mờ sương ánh trăng mờ chiều.

Một đêm thiết tha rồi đây xa cách.

Đường chia hai ngã biết tới phương nào.

Mịt mù ngàn thâu suối mơ trầm lắng.

Lòng buồn từ ly nhớ nhung chiều vắng.

Người ơi nhớ khúc nhạc lòng đêm ấy.

Ngàn đời vang nhắc bên suối trăng tà. Suối mơ

lời hẹn ước bên bờ suối xưa. Nhớ chăng?

Người phương xa trong khói điêu tàn. Suối ơi

vờn theo bóng trăng vàng ngày xanh nào những lúc trên thuyền say

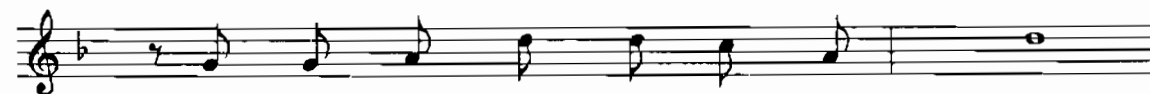
sưa nhìn trăng vừa lên. Ai hay chia lia, sương khói biên

thùy hiu hắt người đi xa trường sa.

Một ngày xa nhau xóa bao hình bóng.

Trời bày chia ly chi cho lòng héo.

Giờ đây cách xa người quên hay nhớ?

Ngày xưa còn đó trăng nước mong chờ.

Trăng sáng vườn chè

(1954)

Thơ: NGUYỄN BÌNH

Nhạc: VĂN PHỤNG

Sáng trăng sáng cả vườn chè. Một gian nhà nhỏ về

nhà có nhau. Vì tầm tôi phải chạy dâu. Vì chồng tôi

phải qua cầu đấng cay. Chồng tôi thi đỗ khoa này.

Bỏ công kinh sử từ ngày lấy tôi. Kèo không thời chúng bạn

cười, rằng tôi nhan sắc cho người say mê Tôi hằng khuyên

sớm khuyên trưa. Anh chưa thi đỗ thì chưa động phòng

Một quan là sáu trăm đồng, chắt chiu tháng

tháng cho chồng đi thi. Chồng tôi cưới ngựa vinh quy

Hai bên có lính hầu đi dẹp đường. Tôi ra đón tận gốc

bàng. Chồng tôi xuống ngựa cả làng ra xem.

Một... xem. Đêm nay mới thật là đêm.

Ai đem trứng tươi lên trên vườn chè.

Trầu cau

(1946)

Nhạc và lời: PHAN HUỲNH ĐIỀU

Ngày xưa có hai anh em nhà kia. Cùng yêu

thương ở cùng nhau bồng đầu chia lia! Vì hai

người cùng yêu mến một cô gái làng bên. Nhưng người

anh được kết duyên cùng nàng. Vì như thế nên người

em lòng buồn rầu bỏ đi khỏi làng. Ôi ta
Qua bao
Đáy cây

buồn! Ta đi lang thang bởi vì đâu Kia sông sâu giòng ôm
 ngày ta đi lang thang cố tìm em. Giòng sông êm đêm trời
 rừng thông reo vì vu bóng chông đầu. Giòng sông ơi nào ai

reo như gọi mối sầu. Nhìn nước cuốn lệ rơi tuôn. Biết sao
 cuốn như vương tiếng buồn. Nhìn nước cuốn lệ rơi tuôn. Biết sao
 sát cho vui mối sầu. Nhìn nước cuốn lệ rơi tuôn. Biết sao

vui niềm thương. Kia mây sáu giăng chơi vui làm sao
 ngàn niềm thương Trời xanh cùng mây bay cao Rừng sâu
 vui niềm thương. Làn mây chiều đang giăng tơ. Nhìn mây

dừng cho nhận đôi lời. Giòng nước lờ trôi mây trắng cùng
 tìm em biết phương nào. Nhìn chốn rừng hoang nghe tiếng rừng
 lòng man mác trông chờ. Kia gió rừng lên xao xuyên lòng

trôi qua chốn nào? Nơi xa xôi. Anh say sưa cùng ai đang
 vang trong gió ngàn Như than van. Bao nhiêu đau lòng sao ta
 em thương nhớ chàng. Ôi sao quên. Mây ơi xin đừng bay cho

se mối tình duyên. Thôi hết rồi giấc mơ huyền!
 đâu thấy hình em. Thôi hết rồi phút êm đêm.
 ta nhận vài câu Cho thấy chông bốt người sầu

Qua bao nhiêu ngày ta đi lang thang bởi vì đâu! Ôi ta
Qua bao nhiêu ngày ta đi lang thang cố tìm em Ôi ta
Ôi đây cây rừng thông reo vì vu biết làm sao. Đây hương

buồn ta đi quyền sinh cũng vì ai tình, tang tính tang
buồn ta đi quyền sinh cũng vì em.
hồn em xin theo anh đến trời cao.

tình, tang tính tang tình bèn sông sâu. Tình Lang
Người Tân
Niềm tương

Sinh thành phiến đá sâu thương theo ngày qua. Trông ngóng chờ
Sinh gán phiến đá thành cây cau trời lên. Trông ngóng chờ
tư nàng chốc biến thành ra dây trầu xanh. Lưu luyến tình

tin không biết vì sao nên Tân Sinh, ra đi mong
tin không biết chồng sao nên bâng khuâng, trong yêu đương
xưa âu yếm trầu leo quanh thân cau, qua bao năm

tìm em thương yêu nỗi niềm thương nhớ.
nàng ra đi mong kiếm chồng yêu mến.
tình thiêng liêng kia thấm cùng mưa nắng.

Trăng Sơn Cước

Nhạc: VĂN PHỤNG
Lời: VĂN KHÔI

Introd. Piano Solo Ad.lib

Rumba Biguine

Suốt canh tàn. Một mình ta dưới trăng

vàng. Đàn trầm rung khúc mơ màng. Gọi lòng ta nhớ Mường

Vang xa... Nhìn ánh trăng mơ về phía trời khuất xa:

Một tình thơ chón non ngàn. Ôi giờ phút sao sớm

tàn. Lòng còn hoài mơ một đêm. Điệu nhạc rên vang

rừng thắm. Rượu cần càng vui càng uống, đắm say men nồng

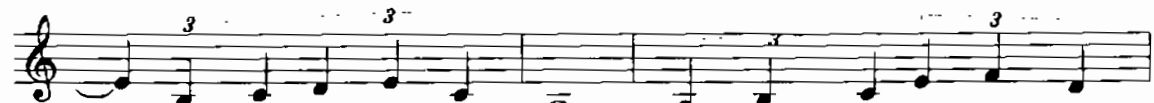
tinh duyên. Cùng nàng ngồi bên bờ suối, hẹn hò một duyên

tình mới. Nàng ngồi lặng nghe chẳng nói, khê rung rinh đôi

làn môi. Suốt canh tàn. Kẻ vai say ánh trăng vàng.

Nhạc xa đưa khúc mơ màng. Nàng nhìn ra phía trời

xa xa. Như ước mơ, duyên tình thơ mộng dưới

trăng. Nhưng thời gian vẫn trôi hoài. Trăng tàn ủa rồi khuất

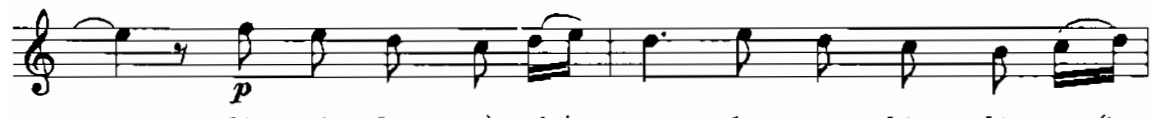
mở. Rạt rào tình vương sơn nữ, tình thơ ngáy bên

suối xót xa duyên tình xưa. Lạnh lùng ngồi trông trăng

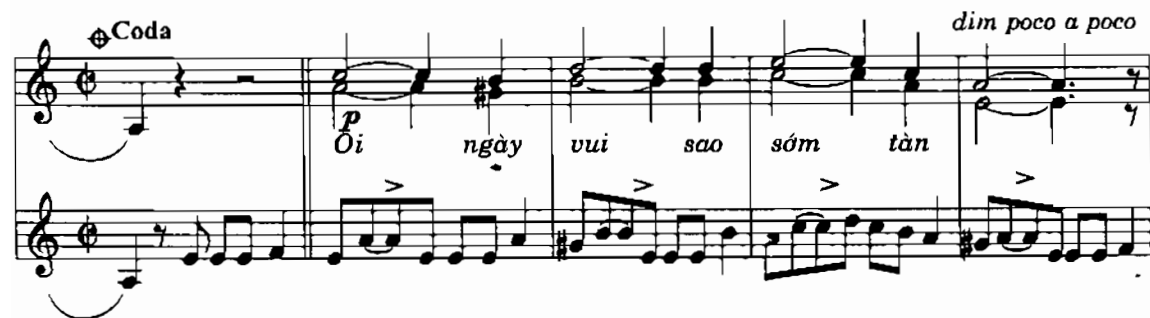
sáng ta nhớ ngày qua, nhờ làn gió đưa

Gió ơi đưa về chốn xưa phía xa bên bờ suối

thơ, bóng ai xa còn ước mơ. Suốt canh...

dim poco a poco

Ôi ngày vui sao sớm tàn

Ôi ngày vui sao sớm tàn.

Trách người đi

(1951)

Lời và Nhạc : ĐÀN TRƯỜNG

I. - *Sương lam tuôn rơi hắt hiu trên hàng thông*

xám rêu vì vu. Khiến xui bao nhiêu nhớ nhung tràn lòng ước

mơ. Người đi phương xa đâu ngờ. Miền

quê hương ai mong chờ. Đau đớn xót thảm từ ngày biệt

ly. Gió thu về mang thương

nhớ. Đến cho lòng thêm chan chứa.

Lá ngô bay trong sương sầu. Biết bao giờ còn thấy

nhau. Tôi buồn mòn sương pha muối. Xót xa lòng riêng trăn

mối. Gió thu xưa không quên về. Có sao mà người cứ

đi. Đêm đi Có sao mà người cứ đi.

LỜI II:

Đêm đêm canh ba lắng nghe câu hò êm ái trên dòng sông.
Tiếng ca năm xưa thân nhiên cùng thuyền cuốn xuôi.
Đò quen không mang duyên về,
Còn gan đau tin cầu thê
Xa vắng mấy nghìn lần nhìn thuyền đi

ĐIỆP KHÚC:

Gió thu về mang thương nhớ,
Đến cho lòng thêm chan chứa.
Lá ngô bay trong sương sầu
Biết bao giờ còn thấy nhau.
Tôi buồn mòn sương pha muối.
Xót xa lòng riêng trăn mối.
Gió thu xưa không quên về.
Có sao mà người cứ đi

Trương Chi

(1943)

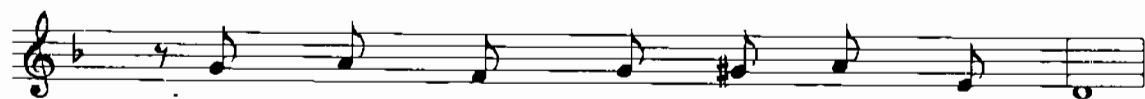
Nhạc và Lời : VĂN CAO

SLOW

Một chiều xưa trăng nước chưa thành thơ.

Trâm trâm không gian mới rung thành tơ.

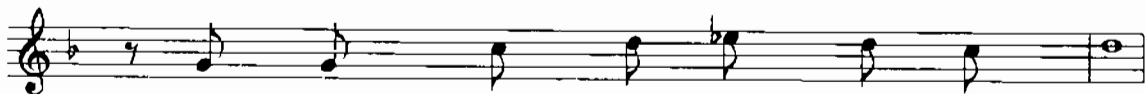
vương vất heo may hoa yến mong chờ.

Ôi, tiếng cầm ca thu tới bao giờ.

Lòng chiều bơ vơ lúc thu vừa sang,

Chập chùng đêm khuya thức ai phòng loan.

Một cánh chim rơi trong khúc nhạc vàng.

Đầy đó từng song the hé đợi đàn.

Tây hiện Mỹ Nương khi nghe tiếng ngân hò khoan mơ bóng

con dò trôi. Giai nhân cười nép trắng sáng là lời,

là lời bên trời. Anh Trương Chi.

Tiếng hát vọng ngàn xưa còn rung. Anh thương nhớ,

oán trách cuộc từ ly nào nùng. Đò trăng cảm giữa sông

vắng. Gió đưa câu ca về đâu?

Nhìn xuống đáy nước sông sâu. Thuyền anh đã chìm

đâu. Từng khúc nhạc xa vời. Trong đêm

khuya dùi dật tiếng tơ rơi. Sương thu vừa buông xuống bóng

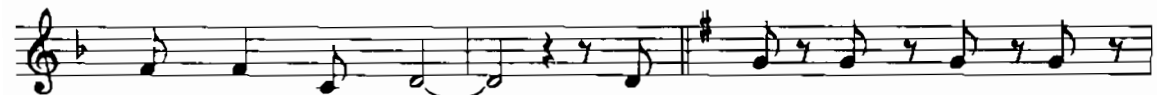
cây ven bờ sao mờ xóa giòng sông.

Ai qua bến giang đầu tha thiết Nghe sông

than mối tình Trương Chi. Dâng ủa trăng khi về khuya bao tiếng

ca ru mùa thu. Ngoài sông mưa rơi trên

bao cung đàn. Còn nghe như ai nức nở và than, trầm

vút tiếng gió mưa cùng với tiếng nước róc rách ai có buồn

chăng? Lòng bàng khuâng theo mưa đưa canh tàn. Về

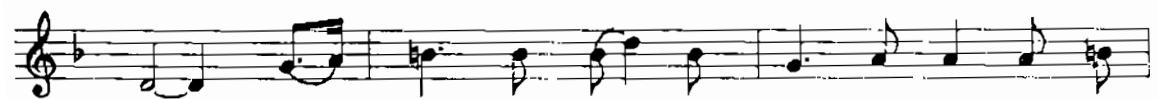
phương xa ai nức nở và than, cùng với tiếng gió

vuông, nhìn thấy ngấn nước lấp lánh in bóng đèn xưa. Đèn

oi, đêm nay dòng sông Thương dâng cao mà ai hát dưới trăng

ngà, Ngồi đây ta gõ ván thuyền ta ca trái đất

còn riêng ta. Dàn đêm thâu. Trách ai khinh nghèo quên nhau.

Đôi lứa bên giang đầu. Người ra đi. Với cuộc phân

ly Đâu bóng thuyền Trương Chi.

Trên sông Hương

(1936)

Nhạc và Lời: NGUYỄN VĂN THƯƠNG

Chậm rãi

Chiều tàn trên bến Hương Giang lơ trôi.

Bóng chim bay về chân núi xa vời. Chiều tàn trên

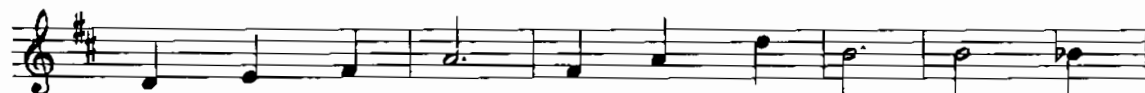
bến mang theo hoàng hôn. Giòng sông buồn mơ chiều áng mây

hồng. Tiếng chuông chùa ngân gọn lay giòng nước.

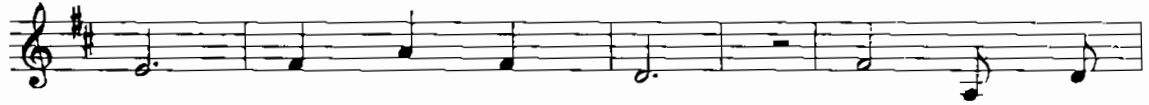
Trên sông Hương bến nước mơ chan chứa bao tình.

Hàng nga vừa lên. nhìn qua khóm cây. Dưới ánh

mơ, khách du thuyền lòng đang đắm say. Hồn tràn nguồn

thơ trước cảnh Hương Bình. Tiếng đàn dẫu

đây, vẫn theo chiều gió, vẫn vương xui lòng ngán ngơ...

Đưa từ xa xa, Tiếng ca trầm bổng. Thoáng nghe u

huyền mơ hồ. (Thuyền từ trời) Trên sông Hương.

Khách đắm say trong giấc mơ màng. Rồi bao năm sau.

Lòng ai. nhớ nhung. Những đêm mơ.

Nước ru thuyền nặng tình gió trăng.

Hồn theo giấc vàng. Vương muôn tiếng đàn.

Trở về

Nhạc và Lời : CHÂU KỲ

Về đây nhìn mây nước bờ xa. Về

đây nhìn cây lá xác xơ. Về đây mong tìm bóng chiều

mơ, mong tìm mái tranh chờ mong tìm thấy người xưa... Về

đây buồn trông cánh chim bay. Về đây buồn nghe gió heo

may. Về đây đâu còn phút sum vầy, đâu còn thắm niềm

say lạnh lòng ngắm trời mây. Nơi xưa... ôi giờ đây nát

tan, dò vắng không người sang thôn xóm trông diều tà. Xa

xa nghe tiếng chim kêu đàn, nghe suối reo bên

ngàn, dường như oán như than... Chiều nay buồn trông cánh chim

bay. Chiều nay buồn nghe gió heo may. Chiều nay đâu còn phút sum

vầy, đâu còn thắm niềm say lạnh lòng ngắm trời mây.

đi mòn Có đôi lòng vũng chờ mong.

Ai chia tay ai đầu xóm vắng im lìm ai rung lên

tia mắt ngàn câu êm đêm Mong sao cho

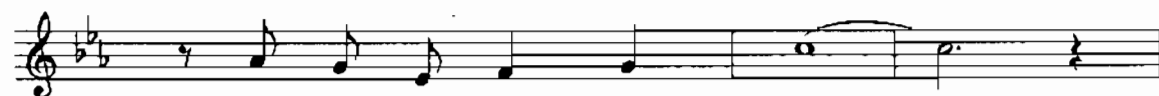
duyên nghèo mai nắng gieo thêm. Đẹp kiếp sống thêm

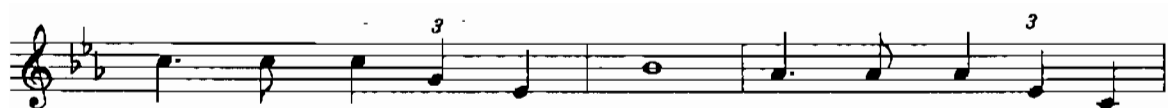
Màn đêm tịch liêu. Nghe ai thoáng ru câu

mến triu Nghe không gian tiếng yêu thương nhiều.

Hứa cho đời trôi đi hui

Đêm tha hương ai vọng trông Đêm cô liêu chinh phụ

mong. Đêm bao canh mưa âm thầm theo gió về khuya cơn

mộng hẹn mai ánh xuân nồng Cho nên đêm còn dậy

hương để đi bước chân ai trên đường

để nhìn xóm khuya không buồn vì người biết mang tình

thương. Đường về canh.

Luân và tuổi trẻ

(1949)

Nhạc và lời: LA HỐI - THẾ LỮ

VALSE MODERATO

Ngày thắm tươi bên đời xuân mới. Lòng đắm say

bao nguồn vui sống. Xuân về với ngàn hoa tươi sáng.

Ta muốn hái muôn ngàn đóa hồng. Ngày...

muốn luôn

al coda

luôn cười với hoa. Xuân thắm tươi én tung bay cao tít

trời. Vui sướng đi cao tiếng ca mừng vui reo. Đừng để

lòng thốn thức tình mê đắm. Ta trẻ vui Ta trẻ

vui đời xuân thắm tươi. Xuân thắm tươi

Vui sướng đi cho đời tươi sáng. Vui sướng đi cho

lòng thêm tươi. Ta hát ca đón mừng xuân mới.

Ta hát ca cho lòng thêm hăng hái. Hát vang lên

đời ta thắm tươi. Tiết xuân huy hoàng muôn sắc

hoa. Tiết xuân êm đềm muôn tiếng ca.

Hát vang hòa lòng thêm hăng ca. Xuân tung bùng. Ngày...

(Nhạc....

MỤC LỤC

"100 CA KHÚC TIỀN CHIẾN"

1. Ai lên xứ hoa đào <i>Nhạc và lời: HOÀNG NGUYỄN</i>	5	12. Bóng chiều xưa <i>Nhạc và lời: DƯƠNG THIỆU TƯỚC MINH TRANG</i>	36
2. Ai về sông Tương <i>Nhạc và lời: THÔNG ĐẠT</i>	8	13. Buồn tàn thu <i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i>	38
3. Anh còn cây đàn <i>Nhạc và lời: CANH THÂN</i>	11	14. Bướm hoa <i>Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN THƯƠNG</i>	40
4. Bánh xe lãng tử <i>Nhạc và lời: TRỌNG KHƯƠNG</i>	14	15. Cánh hoa xưa <i>Nhạc và lời: HOÀNG TRỌNG</i>	43
5. Bến đàn xuân <i>Nhạc và lời: NGỌC BÍCH</i>	16	16. Chiếc lá cuối cùng <i>Nhạc và lời: TUẤN KHANH</i>	46
6. Bài thơ hoa đào <i>Nhạc và lời: HOÀNG NGUYỄN</i>	18	17. Chiều <i>Thơ: HỒ DZẾNH Nhạc: DƯƠNG THIỆU TƯỚC</i>	48
7. Bẽ bàng <i>Nhạc và lời: LÊ YÊN - VĂN CHUNG</i>	21	18. Chiều tím <i>Nhạc và lời: ĐAN THỌ - ĐÌNH HÙNG</i>	50
8. Bóng trắng xưa <i>Nhạc: HOÀNG TRỌNG Lời: QUỐC BẢO</i>	24	19. Chiều tha hương <i>Nhạc: HOÀNG TRỌNG Lời: QUÁCH ĐÀM</i>	52
9. Biệt ly <i>Nhạc và lời: DZOÃN MÃN</i>	28	20. Chiều vàng <i>Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN KHÁNH</i>	55
10. Bức họa đồng quê <i>Nhạc và lời: VĂN PHỤNG</i>	30	21. Chị Hằng <i>Nhạc: MINH KÝ Lời: MỘNG LAN</i>	58
11. Bóng chiều tà <i>Nhạc và lời: NHẬT BẰNG</i>	34		

22. Chùa Hương <i>Nhạc và lời: HOÀNG QUÝ</i> 60	36. Đêm thu <i>Nhạc và lời: ĐẶNG THẾ PHONG</i> 92
23. Chuyển bến <i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i> 62	37. Em đến thăm anh một chiều mưa <i>Nhạc và lời: TÔ VŨ</i> 94
24. Cô hàng nước <i>Nhạc và lời: VŨ MINH</i> 64	38. Em tôi <i>Nhạc và lời: LÊ TRẠCH LỰU</i> 96
25. Cô lái đò <i>Thơ: NGUYỄN BÌNH</i> <i>Nhạc: NGUYỄN ĐÌNH PHÚC</i> 66	39. Gái xuân <i>Nhạc và lời: TỬ VŨ</i> 98
26. Cô hàng cà phê <i>Nhạc và lời: CANH THÂN</i> 68	40. Giáo đường im bóng <i>Nhạc và lời: NGUYỄN THIỆU TƠ</i> 100
27. Cô láng giềng <i>Nhạc và lời: HOÀNG QUÝ</i> 71	41. Giọt mưa thu <i>Nhạc và lời: ĐẶNG THẾ PHONG</i> 102
28. Con thuyền không bến <i>Nhạc và lời: ĐẶNG THẾ PHONG</i> 74	42. Gió xa khơi <i>Nhạc và lời: DZOẢN MẢN</i> 104
29. Cung đàn xưa <i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i> 76	43. Gửi gió cho mây ngàn bay <i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i> 106
30. Dư âm <i>Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN TÝ</i> 79	44. Hồ than thở <i>Nhạc: NGUYỄN HIỂN</i> <i>Lời: HÀ DZŨNG</i> 108
31. Dừng bước giang hồ <i>Nhạc và lời: HOÀNG TRỌNG</i> 82	45. Hòn vọng phu I <i>Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG</i> 110
32. Đàn bao tuổi rồi <i>Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG</i> 84	46. Hòn vọng phu II <i>Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG</i> 112
33. Đàn chim việt <i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i> 86	47. Hòn vọng phu III <i>Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG</i> 115
34. Đêm tàn bến Ngự <i>Nhạc và lời: DƯƠNG THIỆU TƯỚC</i> 88	48. Hương tình <i>Nhạc và lời: NGỌC BÍCH</i> 118
35. Đêm đông <i>Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN THƯƠNG</i> 90	49. Làng tôi <i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i> 120

50. Làng tôi <i>Nhạc và lời: CHUNG QUÂN</i> 122	64. Ngày mùa <i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i> 150
51. Lá đổ muôn chiều <i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i> 124	65. Ngọc Lan <i>Nhạc và lời: DƯƠNG THIỆU TƯỚC</i> 152
52. Lá thư <i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i> 126	66. Nguyệt cầm <i>Nhạc và lời: CUNG TIẾN</i> 154
53. Lời hẹn xưa <i>Nhạc và lời: NGỌC BÍCH</i> 128	67. Nhấn mây <i>Nhạc và lời: XUÂN TIÊN</i> 158
54. Lúa vàng <i>Nhạc và lời: MẶC HY</i> 130	68. Ngày về <i>Nhạc và lời: HOÀNG GIÁC</i> 160
55. Lời người ra đi <i>Nhạc và lời: TRẦN HOÀN</i> 132	69. Nhạc sầu tương tư <i>Nhạc và lời: HOÀNG TRỌNG</i> 162
56. Màu thời gian <i>Nhạc và lời: NGUYỄN XUÂN KHOÁT</i> 134	70. Nhớ rừng hoang <i>Nhạc và lời: TRỌNG KHƯƠNG</i> 164
57. Mơ hoa <i>Nhạc và lời: HOÀNG GIÁC</i> 136	71. Nụ cười sơn cước <i>Nhạc và lời: TÔ HẢI</i> 166
58. Mơ khúc tương phùng <i>Nhạc và lời: LAM MINH</i> 138	72. Quê hương <i>Nhạc và lời: HOÀNG GIÁC</i> 168
59. Mưa rơi <i>Nhạc và lời: ỨNG LANG - CHÂU KỲ</i> 140	73. Tình Quê hương <i>Nhạc và lời: TRỌNG BẰNG</i> 170
60. Mộng chiều xuân <i>Nhạc và lời: NGỌC BÍCH</i> 142	74. Ông lái đò <i>Nhạc và lời: HIẾU NGHĨA</i> 172
61. Mộng dưới hoa <i>Nhạc và lời: PHẠM ĐÌNH CHƯƠNG</i> 144	75. Sơn nữ ca <i>Nhạc và lời: TRẦN HOÀN</i> 175
62. Mùa đông binh sĩ <i>Nhạc và lời: PHAN HUỲNH ĐIỀU</i> 146	76. Suối mơ <i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i> 178
63. Nắng chiều <i>Nhạc và lời: LÊ TRỌNG NGUYỄN</i> 148	77. Tạ từ <i>Nhạc và lời: TÔ VŨ</i> 180
	78. Tà áo xanh <i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i> 182

79. Thiếu phụ Nam Xương <i>Nhạc và lời: THẨM OÁNH</i> 185	90. Tình quê hương <i>Nhạc và lời: VIỆT LANG</i> 216
80. Thiên thai <i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i> 190	91. Trăng mờ bên suối <i>Nhạc và lời: LÊ MỘNG NGUYÊN</i> 218
81. Thu quyến rũ <i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i> 194	92. Trăng sáng vườn chè <i>Nhạc: VĂN PHỤNG</i> <i>Lời: NGUYỄN BÌNH</i> 220
82. Thu vàng <i>Nhạc và lời: CUNG TIẾN</i> 196	93. Trầu cau <i>Nhạc và lời: PHAN HUỲNH ĐIỀU</i> 222
83. Tiếng chuông chiều thu <i>Nhạc và lời: TÔ VŨ</i> 198	94. Trăng sơn cước <i>Nhạc: VĂN PHỤNG</i> <i>Lời: VĂN KHÔI</i> 225
84. Tiếng dân chài <i>Nhạc và lời: PHẠM ĐÌNH CHƯƠNG</i> 201	95. Trách người đi <i>Nhạc và lời: ĐAN TRƯỜNG</i> 228
85. Tiếng thời gian <i>Nhạc và lời: LÂM TUYẾN - DẠ CHUNG</i> 204	96. Trương Chi <i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i> 230
86. Tiếng xưa <i>Nhạc và lời: DƯƠNG THIỆU TƯỚC</i> 206	97. Trên sông Hương <i>Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN THƯƠNG</i> 234
87. Tiếng còi trong sương đêm <i>Nhạc và lời: LÊ TRỰC</i> 208	98. Trở về <i>Nhạc và lời: CHÂU KỶ</i> 236
88. Tình ca <i>Nhạc và lời: HOÀNG VIỆT</i> 211	99. Xóm đêm <i>Nhạc và lời: PHẠM ĐÌNH CHƯƠNG</i> 238
89. Tình nghệ sĩ <i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i> 214	100. Xuân và tuổi trẻ <i>Nhạc và lời: LA HỐI - THẾ LŨ</i> 241

Vì điều kiện khách quan nên chúng tôi không thể liên hệ trực tiếp với tất cả các nhạc sĩ hoặc gia đình các tác giả có bài in trong tập nhạc này. Xin trân trọng kính mời quý vị vui lòng liên hệ với Nhà sách Văn Nghệ (172 Đinh Tiên Hoàng - P. Đa Kao - Quận 1 - TP. HCM) để chúng tôi có thể thực hiện nghĩa vụ của mình đối với các nhạc sĩ hoặc gia đình.

Xin chân thành cảm ơn.

TUYÊN TẬP

100 CẢ KHÚC TIỀN CHIẾN

Nơi phát hành :

CÔNG TY TNHH BÚT VIỆT
NHÀ SÁCH VĂN NGHỆ

172 Đinh Tiên Hoàng, Q.1, TP.HCM - ĐT: 8201686

Email: v-nghe@hcm.fpt.vn

Giá: 50.000đ